

סדר קטורת

אפטא

כפי שסיידר הרה"ק האוהב ישראל מאפטא זי"ע

ע"פ האר"י הק' זי"ע

עם

טמיירות וסגולות נפלאות

על כל צרה שלא תבא רחמנא ליצלן

מקובלים ומתוקנים מקדושי עיליון כ"ע קדוסי ובתיא

מופץ לזכוי הרבים

סדר קטורת

אפסא

כפי שסידר הרח"ק האוהב ישראל מאפסא זי"ע

ע"פ האר"י הק' זי"ע

עם

טפירות וסגולות נפלאות

על כל צרה שלא תבא רחמנא ליצלן

מקובלים ומתוקנים מקדושי עליון גי'ע קדמאי ובתראי

אשר חבר הקדוש האלקי שר התורה מאור הגולה
הרבי ר' אברהם יהושע העשל זצוק"ל לה"ה זי"ע ועב"י
אבד"ק אפסא ומנוחתו כבוד בק"ק מעזיבעז

”סדר קטורת” הובא לדפוס

מהדורה ראשונה (מאהלוב תקע"ו) ע"פ הרה"ק ה'אוהב ישראל' מאפטא זיע"א
מהדורה שניה (מאהלוב תקפ"ז) ע"פ בנו הרה"ק מזינקוב זיע"א
מהדורה שלישית ע"פ הרה"ק השרף ממאגליניצא זיע"א
מהדורה רביעית ע"פ הרה"ק בעל 'אמת ליעקב' מבלענדוב זיע"א
מהדורה חמישית ע"פ הרה"ק בעל 'דברי יחזקאל' משינאווא זיע"א
מהדורה שישית (ווארשא תרנ"ב) ע"פ הרה"ק רבי שלום מפשיעטיק זיע"א

הון ויגיעה רבה הושקעו בליקוט וסגנון עריכת התפילות הקמיעות
והמאמרים, ושארית ישראל לא יעשו עולה, וח"ו אין להעתיק או לסרוק
אפילו חלק מהספר בשום אופן בלי רשות בכתב מהמלקט והמכון.

©

כל הזכויות שמורות למו"ל
ולמכון "עטרה לראש צדיק" בית שמש

הערות והוספות ניתן לשלוח לפי הכתובת:
ווקסמן, חזון איש 28 בית שמש ארה"ק

לְטוֹבַת נִשְׁמַתָּה הַטְּהוּרָה

שֶׁל אִשְׁתְּ חֵבֶר כַּחבֵר, בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ הַקָּן, בַּפֶּה פִּרְשָׁה לַעֲנִי וַיִּדְיָה שִׁילֻחָהּ
לְאִבּוּיָן, בַּת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים וְנֹצֵר מְגוּזֵי אֲרָאִלִים וְתִרְשִׁישִׁים, שֶׁפָּכַח לֵב
כְּמוֹס בְּשִׂיחַ עֵרֶב בַּתְּפִילוֹתֶיהָ זָכָה עוֹנָה,

זְכוֹת רֵאשׁוֹנִים שֶׁמּוֹר לָהּ בַּהֲקַמַּת חֵבֶרֶת "בִּיקוֹר חוֹלִים"
עֵבֹר חוֹלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל

הֶרְבַּנְיָה הַצַּדִּיקָנִית מִסַּאֲטָמָר
מֵרַת אֶלְטָא פִּינָא ע"ה

בַּהֲרַה"ק אַבִּיגַדוֹר מִטְשַׁעֲנִסְעוּחֹב וְצוֹקֶלֶלֶה"ה

מַחְבַּרְתּוֹ בְּקוֹדֶשׁ שֶׁל רֵשֶׁכֶבֶד"ג מֵרֶן קוֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים

מַהֲר"י ט"ב בַּעַל יוֹאֵל מִשֶּׁה זִיעוּבִי"א

נר"נ לַהֲרַה"ק בַּעַל הַמַּחְבֵּר זִיע"א וְלַהֲרַה"ק מִבְּלַעֲנֵדוּב זִיע"א שֶׁמִּסַּר נַפְשׁוֹ
לְמַעַן הַדְּפַסֵּת סֵפֶר הַקָּן זֶה לְחַלְקֵם בִּיעֻקֵּב וְלַהֲפִיֵּצֵם בְּיִשְׂרָאֵל וּבִקְרֵב אֲנִשֵּׁי

בֵּיתוֹ וּבְרִיתוֹ לְשִׁמְיָהּ מַעוֹלָה מִכֹּל פִּגְעַת

הַשִּׁיבָה נִשְׁמַתָּה לְיִצְרָה וְצוֹרָה זָכָה וּבְרָה י"א סִיּוֹן תַּשְׁס"א לַפ"ק

סדר קטורת

לצרה שלא תבא רחמנא ליצלן

מיוסד ומסודר ע"פ הגאון איש אלקי מרן אברהם יהושע העשיל זצוק"ל זי"ע ממעזבוז, וז"ל הקדוש "להרפים סדר הקטורת עם הכוונות, מוגה ע"פ כתבי האר"י הקדוש זלה"ה, ושאר ענינים המסוגלים למנוע כל מחלה ר"ל, וה' הטוב ישמע שועתם, וימלא בטוב משאלותם, ויהיה שלום בחילם שלום בארמנותם אמן". וגדפס זה זמן כביר ע"פ ציווי זלה"ה. וכאשר ספו ציוה כ"ק אדומ"ר הרה"ק צי"ע ממאגליניצא זצוק"ל זי"ע להרפים מחדש. ואמר בפיו הקדוש "שהוא לשמירה מעולה שיהיה הספר הזה בכל בית איש יהודי".

ואחר כך כשספו תמו גם המה, נתעורר בנו הרה"ק רבי הרב הצדיק המפורסם מו"ה יעקב יצחק זצ"ל [בעל 'אמת ליעקב' זי"ע] מבלענדוב, והרפים בעצמו אלף ספרים לחלקם לאנשי שלומו ובריתו. וכעת הדפסנו מחדש.

וצרפנו לזה כמה דברים מועילים בדוקים ומנוסים אצל ישראל משנים קדמוניות. (א) 'סדר המסעות' יסדם הגאה"ק רבי שמשון אוסטראפלער לומר בבקר ובערב בעת התגברות החולאת ר"ל. (ב) פזמון 'מושל בעליונים' לעצר ולבטל החולאת ר"ל, מהגאה"ק רבי משה ר' מעשילם מפראנ. (ג) קמיע מומחית ושמירה מעילה להנצל מכל צרה שלא תבוא, מרבינו אליעזר מגרימזיין בעל התוספות. (ד) קמיע מומחית כנ"ל מרבינו האר"י ז"ל. (ה) קמיע מומחית מרבינו אליהו בע"ש מחעלים. (ו) לחש בדוק ומנוסה ממהר"ש בע"ש מירושלים עה"ק. (ז) קמיע ושמירה נפלאה להחולאת זו ר"ל ממופת דורנו הצדיק ר' אליהו ו"ל מגרידיין אשר הרפים בשנת תרכ"ו בעצמו, ושלחם בכל גבול ישראל, ותעצר אז המגפה מעל ישראל.

להוי ידוע: כל מי שאינו בקי בטוב הכוונות, יאמר המאמרים והפסוקים כפשטן, ויירא לגשת אל הקודש לכוון הכוונות, ויכלול עצמו עם כל הצדיקים המכוונים ויעלה לרצון.

הזכות מזה שייך לבני הרב [הוא הרה"ק רבי שלום מפשיטיק זי"ע] א

= זהו נוסח שער הספר מרפום ווארשא =

סדר

מעמדות

נחלקת לשבעת ימי השבוע • ממזרח כסדר יפה • כאשר הסדר הגאון הגדול המקובל האלקי במזרח ישעיה דורוויץ סג"ל זצ"ל • כתבירו ספר של"ה • ואחריו קם הגאון בעה"ח ספר תבואות שור ומילא את התעלה מה שקיצ' בעל השל"ה הרח"ב וכיאר באר הטב ומה שחמר זה גילה זה :

עוד הוספתי בדר אמית כנורת לזמן תגיפה ר"ל תופד ומסור ע"י הגאון המפורסם צוילנא קדישא ח"ס חלקים קדוש ע"י שיהי **אברהם יהושע העשיל** ל"י הח"ד דקי אפסא וע"י ע"י חתן מרשנו פק' מעובדו • כ"מ שגמר חיבת נוי וכדומה הכונה על אומרת שהיו בזמנים הקודמים אבל האמות שבזמננו • בצלם אנחנו מסתופפים ומרחיק לדרוש שלום וטובתם מדבתיב כי בשלום יהיה לכם שלום

האגוד	ברשיון	הגב' הנכד	ע"י
דקדקת	דקדקת	תרו"ל	צבי
בשנת	דוילנא	הסביב	זאב
	תקעז	הבית	רוך
		רצון	שטין

במאהלוב

בשנת תקעז לפ"ק
תחת מחלת הזמנא הקיסר אומע פרוסיסלובאי דערזחוינסע וולקי האכידלר
הימער-טער **א-כסנדר פאולאויטש** סאניע דשוועס הנקט
להפסקי סאכידלר לוינסע מילעט-זושע וי"ה :

שער דפוס ראשון שנת תקע"ו
בחיי הרה"ק מאפמא זיע"א

דף השער של מהדורה הראשונה - מאהלוב תקע"ו
שנדפסה עוד בחייו של הרה"ק האוהב ישראל מאפמא זיע"א

סדר

מעמדות

נהלקת לשבעה ימי השבע : : מסודרת במדי יפה : כאשר תפרי
 הגאון הגדול המקובל האלקי כבודו ישיעיה הורוויץ ציל
 ד"ר : בתוכו ספר של"ה : ואחיו קם הגאון בערמ"ח ספר תבואות
 ע"ד ומלא את התעלה מה שקצר בעל השליה הדחוב ובאר באר העב
 ובה שחסי זה גילה זה :

עוד הספיקו סדר אמירת קטורת לזמן מגיפה ר"ל וגם הספיקו
 דבר חדש על סדר הקרבנות מיוסד ומסודר ע"י הגאון
 במפורסם בזוניה קדושה איש לוקים קדוש ע"י מוה' **אברהם**
יהושע העשיל ולג"ה מפכ"ס .

אדוני
 פרימוטיליושי
 זיליק האסרדי
 אלכנדר
 סאמיע רעזיש
 דאסיראד אופע
 יום הח :

תחת ממשלה
 אופע
 דעזאונישע
 איזראאזאר
פאולאוויטש
 אופע ראסיק
 פילעטייושע

כ"ש

במהלוב

לפ"ק תקפ"ה בשנת

דפוס שני אחר הסתלקות הרה"ק מאפמא זיע"א

דף השער של מהדורה השניה - מאהלוב תקפ"ז
 שנדפסה לאחר הסתלקות הרה"ק ה'אוהב ישראל' מאפמא זיע"א

קטורת

לצרה שלא תבא רחמנא ליצלן

מוסד ומסודר ע"ס הגאון איש אלקי מרן אברהם יהושע העשיל זלוק"ב
זי"ע ממעוזו, וז"ל הקדוש להדפיס סדר הקטורת עם הכוונות מונה
ע"ס כתבי האר"י הקדוש זלה"ה ושאר ענינים המסוגלים למנוע כל
מחלה ר"ל וכו' הטוב ישמע שעתה וימלא בטוב משאלותם ויהיה שלום
בחילם שלום בארמנותם אמן. וכדפס זה זמן כבר ע"ס ליווי זלה"ה
ובאשר ספו לזה כ"ק אדמו"ר הרה"ק זי"ע מטאגליניצא זלוק"ל זי"ע
להדפיס מחדש ואמר בפיו הקדוש שהוא לשמירה מעילה שיהיה הטעם
הזה בכית איש יהודי. ואח"כ כשספו תמו גם המה נתעורר בנו הרב הצדיק
המכורסם מו"ה יצחק זל"ל מבלענדוב והדפיס בעלמו אלף ספרים
להלקם לאנשי שלומו ובריתו. וכעת הדפסנו מחדש:

ולרפנו לזה כמה דברים מועילים בדוקים ומנוסים - אלל ישראל משנים
קדמויות. (א) סדר המסעות יסדס הגאון רבו שמשון אוסטראפולער
לומר בבקו ובשרב בעת התגברות החולאת ר"ל. (ב) פומון מוכל
בעלזונים לטעל ולבטל החולאת ר"ל מהגאון רבי משה ר' מעשיש
ספראג, (ג) קמיע חומחית ושמירה מעילה להבטל מכל צרה שלא
תבוא מרביע אליעזר מבימזויא בעל התוספת, (ד) קמיע מומחית
כנ"ל מרביע האר"י ז"ל. (ה) קמיע מומחית מרביע אליהו בע"ש
סחעלים. (ו) לסס כדוק ומנוסה טמהר"ש בע"ש מירושלים עה"ק.
(ז) קמיע ושמירה לפלאה להחולאת ח ר"ל ממופת דורנו הצדיק
ר' אליהו ז"ל מגרידיץ אשר הדפיס בשנת תרכ"ז בעלמו ושלחם בכל גבול
ישראל ותעזר לו סמגפה מעל ישראל:

לבו ידוע כל מי שאינו בקי בטוב הכוונות יאמר המאמרים והפסוקים
שסמין ויירא לנשח אל הקודש לכזון הכוונות ויכלול עצמו עם כל
הצדיקים המבותים ויעלה לרצון:

דברי השל"ה הק' על אמירת הקטורת¹

ז"ל השל"ה הק' בספרו [שני] לוחות הברית: עתה באתי להזכיר קצת מסוד הקטורת, דע כי אין חביב מכל הקרבנות כמו הקטורת, והיא יותר פנימי מהקרבתן שבא לכפרה, שמקרב כל הכוחות. אמנם הקטורת שמו מוכיח עליו שהוא מקטר ומקשר בפנימיות הענין בעצם ריח הנחות, על כן נעשה במזבח הפנימי.

ובזהר פרשת ויקהל פירש, 'ויעש את המזבח מקטר קטורת' והלא שני מזבחות היו פנימי וחיצון, וזה שהיו מקריבים קטורת היה מזבח פנימי, ולא היו מקריבים עליו שום קרבן אחר, אם כן למה קראוהו 'מזבח'. אלא לפי שהקטורת בו ביטול כל המקטרגים וכוחות חיצונים מהעולם שלא היו יכולין לשלוט, אין לך זביחה גדולה מזו. ולפי שמעשה הקטורת חביב לפניו יתברך מכל הקרבנות והתפלות, לכן נאמר בו 'קטורת תמיד לפני ה' לדורותיכם', והוא קיום של עליונים ותחתונים.

ובקונטרסי דתלמידי האר"י ז"ל מצאתי שכתב וז"ל: ענין פטום הקטורת, הרבה ענינים וסודות עמוקים יש בו, וכבר בארנו ענינו שהוא אותם האורות המחיים הקליפות, וכוונתם להמית את הקליפות ולהעלות הקדושה המחיה אותם למעלה, ולכן אומרים אנו אותם קודם כל התפלה בשחר וכן במנחה, אך בערבית שהוא לילה אין בנו כח. ולכן בזמן המגפה היה נוהג האר"י ז"ל לאמרו אחר חצות הלילה, כי אז נכנעים ממשלתם, ובפרט אם יאמרו אותו עשרה אנשים ביחד ויהיו יראי ה'. ולפי שכוונתנו להעלות העולמות בכל התפלות, אנו אומרים אותו כדי שלא יעלו עם העולמות, וכן בסוף תפלות השחר אנו אומרים אותו כדי שלא יינקו מן השפע היורד כו', והאריך מאוד שם בקונטרס.

עוד הרבה מאמרים יש בזהר במעלת הקטורת ובתועוליות היוצאות ממנו, וכתבתי הכל בארוכה בחיבור 'שער השמים' שלי, עכ"ל [בשלה"ק].
וז"ל בסידורו 'שער השמים': "ענין פיטום הקטורת שהם י"א, הם י' ספירות העשיה, והנה יש י' ספירות הקליפות ועוד יש כח א' של קדושה

1 במהדורת הרה"ק רבי שלום מפשיטיק זי"ע, הוסיף והקדים לפני "סדר הקטורת" את דברי השל"ה הק' דלהלן, כהקדמה בחשיבות אמירת הקטורת.

דברי השל"ה הק' על אמירת הקטורת

י

המחיה אותם הם י"א, וע"י אלו הי"א סממני הקטורת שהם העשר ספירות העשיה, עם כח הנקודה העליונה המחיה את כולם שהם י"א, אז נדחים הקליפות, ואנו מסלקים אותה נקודה אשר היתה מחיה אותם, ואח"כ אנו ממיטים את העשרה קליפות. ולכן כיון שהקדושה והחיות שבהם מסתלק, נשארו הם מתים. ולכן הקטורת מסלק מותנא כי הוא ממיט את המלאך המו' ואין בו כח להמית".

עוד כתב שם: ענין המגפה ר"ל, דע כי הכל הוא מצד הברורין, כי הלא כל הנשמות הם מצד המלכים ומברורין, כמבואר אצלנו על כל ישראל בני מלכים, וכאשר בתוך הברורין יש פסולת שלא הוברר, זהו סם המות הממית את האדם בעת המגפה, גם זה בא כאשר אין הד' שמות של הוי"ה מאירים, ומסתלקים הד' הוי"ה ונשארים הד' מילויים לבדם, שהם מילוי של ע"ב מ"ו, ושל ס"ג ל"ז, ושל מ"ה י"ט, ושל ב"ן כ"ו, הכל קכ"ח. והד' כוללים הרי בגימטריא נגף' [עה"כ], ומזה באה הנגף. ולכן טוב לכון תמיד בזמן המגפה בשם שהוא נג"ף והוא שם קדוש, ותנקדהו כפי תנועות אותיותיו שורי"ק חירי"ק ציר". גם טוב לכון בפטום הקטורת בבוקר ובמנחה באותה הכוונה שכתבנו בו.

גם דע כי הכתוב אומר (דברים כח, כא) 'ידבק ה' בך את הדבר', והענין כי אותם הקליפות מהברורין המכים את האדם במגפה, הם הולכים תמיד דבוקים עמו, ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ואפילו באותה השכונה שיושב שם האדם המוכה, או איזה כלי או מלבוש ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק בהוא סטרא אחרא ויכול לינזק. וזהו סוד הפסוק 'ידבק ה' בך', משא"כ בשאר חולאים שאין דיבוק שם, אך במגפה שהוא מצד הברורין הוא תמיד דבק בו ובשכונתו ובמלבושיו.

והנה טוב לקום בחצות הלילה אחר שתאמר הסדר [תיקון חצות] שידעת, ותאמר אח"כ פסוק 'ויאמר ה' אל משה קח לך סמים וגו' עד 'בד בבד יהיה'. ותאמר אותו ג' פעמים ביושר. ואח"כ ג"פ למפרע. ואח"כ האותיות למפרע, וכל הנקודות מן נקודות נ'טף ושחלת וחלבנה ולבונה. וכשיושלמו תחזור כזה: "היה דבב דב הכז הנבלו מימס הנבלחו תלחשו פטנ מימס כל חק השמ לא הוהי רמאיו".

טוב הוא לכון זו הכוונה בכל שבוע פסוק 'קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה' בכל בוקר שם מצפ"ץ בניקודי תיבות

יא דברי השל"ה הק' על אמירת הקטורת

אלו, ויציירהו לפניו כשהוא עוסק בתורה, יום א' בשבוע ינקדה בניקוד 'קח' כולו פתח מִצַּפֶּץ, יום ב' בניקוד 'לך', עד יום שישי 'וחלבנה', אח"כ ביום השבת בלילה ינקדהו בניקוד 'סמים', ובבוקר ניקוד 'לבונה' במנחה בניקוד 'זכה'.

ישימו קטורה ב'אפך ר"ת יב"ק, ע"ל מיזבחך ב"רך גימ' יב"ק. קטורה עם המלה בגימ' אהי"ה ברחמים, פי' שע"י הקטורת היו ממתיקים שם ההוי"ה שהוא רחמים, וחילוף מצפ"ץ כמנין ברחמים, והיו משתפין אותה עם הדין שהוא אהי"ה דמינה דינין מתערין, וכן עם שם הוי"ה בסוד יב"ק הנז', והיו ממתיקין את הדינין, ומתבטלין כחם ע"י הקטורת.

קמיע מומחית לתלות אותה בבית²

וי	פה	וו	וה	ה
יה	יו	יה	תי	מ
עו	נה	פי	עה	ג
מה	חי	לה	צו	פ
די	סה	לו	רה	ה

2 הוא מיוסד על הפסוק וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה, בשילוב שם הוי"ה. אמנם להלן הובא כן באופן שהאותיות מלמעלה למטה. וכן בקמיעות שנמסרו ע"י הישמח משה זי"ע ועוד צדיקים רבים להנצל ממגיפה, וכן הוא בספר 'אדם ישר' קאמארנא, וז"ל שם: גם תאמר פסוק וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה. ויכוין בצירוף זה:

וי	יה	עו	מה	ד
פי	יה	נו	חה	ס
וי	יה	פו	לה	ל
וי	תה	עו	צה	ר
חי	מה	נו	פה	ה

סוד אמירת פרשת הקטרת

זה לשון הרב הקדוש מוהר"ר חיים ויטאל זי"ע בספרו שער הכוונות (דף יג טור ד) בשם מורו רבינו האר"י הקדוש זי"ע: אמר לי מורי זכרונו לברכה לזמן המגפה בר מינין וזה עניינו, כבר הודעתוך כי כל הנשמות של בני אדם הם ממה שמתברר מן ז' מלכי אדום דמיתו, וזה סוד אומרם ז"ל כל ישראל בני מלכים הם וכאשר בתוך הבירורים יש קצת פסולת שלא הוברר זה הפסולת נעשה ארס וסם המות הממית לאדם בזמן המגפה, והוא סוד פסוק ידבק ד' בך את הדבר.

והענין הוא כי אותם הקליפות שיש באותם בירורים כנוכר הם המכים ונוגפים לאדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו אינם נפרדים ממנו ותמיד דבוקים עמו ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ולא עוד אלא אפילו באותה השכונה שעומד שם המוכה או אפילו איזה כלי ומלבוש שלו צריך להתרחק ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק באותם הקליפות הנזכר ויכול להנזק.

וזהו טעם שבשאר החולאים והמכות שבפרשת כי תבוא לא כתב בהו ידבק כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפות ההם מתדבקים שם, מה שאין כן במכת הדבר והמגפה שהיא מבחינת קליפות הבירורים הנזכר, הם דבוקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל כליו, וכבר הודעתוך בענין פטום הקטרת כי אותם י"א סממני הקטרת הם מה שנשאר בתוך הקליפות שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות שבקדושה המהיים את הקליפות, וכאשר יעלו למעלה יסתלקו מתוך הקליפות וישארו בלתי היות וימותו, ואינן מוזיקים.

וזהו סוד הנזכר בזה פרשת וירא במדרש הנעלם שטוב לומר פטום הקטרת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קרח שנעצרה על ידי הקטרת שהקטיר אהרן, ולכן טוב מאד בזמן המגפה בר מינין שבעת אומרו פטום הקטרת בתפלת שחרית ומנחה יכוין בה באותה כונה האמורה למעלה בסדר הקטורת.

וגם כן כאשר האדם קם אחר הצות לילה לעסוק בתורה אחר שיאמר תיקון הצות ככתוב במקומו, אחר כך יאמר פטום הקטרת בכונה ההיא, לפי שאחר הצות נכנעת ממשלת הקליפה, ובפרט אם יתחברו י' אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטרת יחד בכונה הנזכר יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר הצות לילה כנוכר.

אזהרה

אין לבטא שמות הקודש בפה, כי אם יכוין בהם במחשבה בלבד.

ומי שאינו בקי בטיב הכוונות, יאמר המאמרים והפסוקים כפשוטן וירא מלגשת אל הקודש לכוין הכוונות, ויכלול עצמו עם כל הצדיקים המכוונים ויעלה לרצון לפני אדון כל.

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

סדר סמני הקטורת

קח לך סמים, הרי שנים כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (צמסכת כרימות דף ו' ע"ג), והם תפארת וציצו. נשף ושחלת וחלבנה, הם סוד הוד יסוד ומלכות, והרי הם ה' תחמונות, ויען שהנילוך האחרון שצמלכות הוא נילוך קדושה נקודה קטנה ומועטת מאד יותר מכולם, ולכן הקליפה גוצרת צמקום ההוא לכך החלצנה ריחה רע, עם היותה בכל י"א סממני הקטורת דקדושה כזכר. סמים הם ה' סמים אחרים והוא כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (שס), והם ה' ספירות עליונות כסדרן והם כתר וחכמה בינה וחסד גבורה, ולבונה זכה הוא סוד אור המקיף לכולם, ולהיותו אור מקיף מבחוץ ואינו מוגבל מוך הקליפות לכן נקרא זכה, מה שאין כן צאור פנימי המוגבל במוך הקליפות כי אינו נקרא זך כמוהו. (שעה"כ דף יג ט"ג)

אֶתְּהָ הוּא יסוד או"א (יאההויהה) יְהוָה יְהוָה
אורן הכל היה הוא ויהיה יאהרונהו
אֶלְהֵינוּ תקוף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יסוד זו"ן יאהרונהו **שְׁהֶקְטִירוּ**
אֲבוֹתֵינוּ מ"מ כולל ג' קוים לְפָנֶיהָ אֶת קִטְרֹת (אד"צ"י) הַסָּמִים.
בְּזִמְן שְׁלִיטת הַמְּקַדְּשׁ הָיְתָה קָיָם. פְּאֶשֶׁר צְוִיתָ אוֹתָם
עַל יַד מִשְׁהָ גְבִיאָה. פְּכַתוֹב בְּתוֹרָתְךָ:

ויכוין סמים צאי"ק צכ"ר מתקו, מ"ו הוא מלוי ע"צ יוד הי ויו הי, ות"ק הוא רצוע מלוי קס"א אלף אלף הי אלף הי יוד אלף הי יוד הי:

ויכוין על נשף שהוא צא"מ צ"ש ט"צו צניקוד לך ואות ראשונה של סמים, שהוא ג"כ ניקוד אות ראשונה ואות אחרונה של לבונה ואות ראשונה של זכה.

ויכוין עוד ושחלת צא"ל צ"מ שהוא פִּיקָאב שהוא ניקוד ח' של ושחלת וניקוד לך וניקוד סמים.

פסוק זה יאמר ג' פעמים ביושר, כזה
וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה אורן הכל היה הוא ויהיה יאהרונהו **אֶל-**
מִשְׁהָ קָוֹ-לָךְ סָמִים
הוד יקוד **וְשִׁוְלֹת (פִּיקָאב)**
כתר וחכמה בינה חסד גבורה **וּלְבֹנָה זָכָה בְּרַ**
מלכות **בְּבַר יְהוָה:**

ואח"כ יאמר ג' פעמים למפרע, כזה
יְהוָה בְּבַר בְּרַ זָכָה וּלְבֹנָה סָמִים
וּלְבֹנָה וְשִׁוְלֹת זָטָף סָמִים
לָךְ קָוֹ מִשְׁהָ אֶל יְהוָה יְהוָה יאהרונהו
וַיֹּאמֶר: אורן הכל היה הוא ויהיה

סדר אמירת קטורת להארז"ל

ואח"כ יאמר למפרע ממש, דהיינו האותיות ג"כ למפרע ג' פעמים והנקודות הם מן נטף וישחלת והלפנה ולבנה וחזורים חלילה עוד הנקודות מן נטף

היהי ירבב רב הכו הבלו מימס הזבלו תלושו פטג מימס כל ויק השם לא ה-ו-ה-י רמאיו:

ואח"כ יכוין בשם זה מיהש היוצא מר"ת מעלי שמרי החומות, ומספרו רבוע ע"ב וקס"א, ואח"כ יכוין אותו במילואו מם הא שין ומספרו עולה מות. ונמתק בניקודו [של מות שהוא קמ"ץ וסגול] שעולה [מ"ו כמספר מליון] ע"ב [כזה יוד הי ויו הי], וכשימשוך לו א' מתיקון ואמת שבפני אריך אנפין מהפכו ממות לאמת, וזה טוב לסלק המות מכל חולה.

אחר כך יכוין השם הב' דאנא בכח והוא קרע שטן [ויכוין השם] בא"ת כ"ש מהופך [ר"ל השם השני קודם הראשון, כזה] בנט דגו, ואח"כ בשם מטטרון ובא"ת כ"ש ינגפט, אח"כ שם סגזאל ומספרו ס"ג בין עם הכולל, ואח"כ גורטטמ והוא מטטרון מהופך.

ואח"כ יכוין בשם ילי ובא"ת כ"ש מכם, ושם כוזו וש ם טדהה.

ואח"כ יכוין שם הוי"ה פשוט ובריבוע, ושם מ"ה בריבוע, הכל בניקוד חט"ף קמ"ץ] יהוה י יהו יהו יהוה, יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

גם יכוין תמיד בשם נגף [שעולה קל"ג] גימטריא מילוי ע"ב ס"ג מ"ה בין [כזה יוד הי ויו הי, יוד הי ואו הי, יוד הא ואו הא, יוד הה וו הה, שעולה קכ"ח] עם ד' כוללים והכולל [הרי קל"ג כמספר] נגף, והנקודות הם ממוצא האותיות [נו"ן גימ"ל פ"א]. והשם עם הנקודות גימטריא שם טפטפיה.

ויכוין [שבע תיבות אלו בניקוד ז' הספירות, כזה]

הפקד עליו רשע ושתן יעמד על ימיו וימי לל דמלי נטשו עשר וילע דקפה

[ויכוין ששה שמות ראשונות דשם ע"ב בניקוד כזה]

והו ילי סיט עלם מיהש ללה

ויסע מלאך האלהים תתן ובעל חכמה ובעל המוח כולם תהיה לפני מוצה ישראל וילך מאזריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ועמד מאזריהם: ויבא בין מוצה מצרים ובין מוצה ישראל והי הענן והושך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה פלי הלילה:

סדר אמירת קטורת להאריו"ל

וַיֵּט מִשֵּׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה יְהוָה יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל |
אֶת-הַיָּם בְּרוּיָו קָדִים עָזָה כָּל-הַלְוִיָּה וַיִּשֶׂם אֶת-הַיָּם לְחֻרְבָּה
וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם :

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מ"ת פסוק האחרון]

וַיִּקְרָא מִשֵּׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשִׁכּוֹ וְקוּזוֹ
לָכֶם צֵאוּ לְמִשְׁפּוֹחַתֵיכֶם וְשִׁחֲטוּ הַפֶּסֶחַ : וּלְקוּזוֹתֵיכֶם אֲגִידָת
אֲזוּב וּמִבְּלֹתֵיכֶם בָּהֶם אֲשֶׁר-בַּסֶּף וְהִזְעַלְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי
הַמְזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִמִּשְׁתוֹ-בֵּיתוֹ
עַד-בֹּקֶר : וְעִבֵר יְהוָה יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל | יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל | יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל |
אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְזוּזוֹת וּפֶסֶחַ יְהוָה יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל |
עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יֵתֵן הַמִּשְׁחָה לְבָא אֶל-בְּתִיכֶם לְגִגָּה :
וְיֵל אֲמוֹ אַהֵל הוֹשֵׁה הוּי עֵהוּ יֵהֵל אֲבֵל

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מ"ת פסוק האחרון]

וְשִׁמְרֵתֶם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה לְחֻק-לֶךְ וּלְבְטִיף עַד-עוֹלָם : וְהָיָה
כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵתֵן יְהוָה יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל |
לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרֵתֶם אֶת-הַעֲבָרָה הַזֹּאת : וְהָיָה
כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הַעֲבָרָה הַזֹּאת לָכֶם : וְאָמַרְתֶּם
זֶבֶח-פֶּסֶחַ הוּא לַיהוָה יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל | אֲשֶׁר פֶּסַח עַל-בְּתֵי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל
וַיִּקְדַּח הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וְזֶפ הֵלֵא פֶלַע בֵּיב בַּאֲמ וְבַה וְהוּ

ואח"כ יאמר

וְהִסִּיר יְהוָה יֵאָדָר אֲדוֹן הַכֹּל | מִמֶּנּוּ כָּל-וְלִי וְכָל-מִדּוּי מִצְרַיִם
הַרְעִים אֲשֶׁר יָדְעֵת לֹא יִשְׁיָמֶם בָּר וְנִתְּנָם בְּכָל-שְׁנָאִיף :

ויכוין בצירוף זה

וְהָא הוּי סִישׁ יִמֵי רַעַמ יֵרֵם הֵיב וּמַך הַהוּ מַרְזַ מַעֵת רֵיז כֶּסֶם
לֹאֵב חֹשֵׁכ כֹּרֵל יֵישׁ וְדַז כַּעַא לֹתֵי מִלְך :

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

ואח"כ יאמר עוד פעם

וְהִסִּיר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה אֲדוֹנָי הַכֹּל יִהְיֶה הַחַי הַחַי הַחַי מִמֶּנּוּ כָּל-וּלְכֵי וְכָל-מִדּוּי מִצָּרִים
הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁיָבֶם בָּךְ וְזַתָּם בְּכָל-שְׁנָאֶיךָ:

ויכוין בצירוף זה

והס ירי הוזה ממך כלזו ליו כלמ דוי מצר ימה רעי מאש ריד
עתל איש ימם ברו זתנז מבכ לשנז איר:

אח"כ יאמר

אֲתָהּ סִתְּרָ לִי מִצָּר תִּצְרְנִי. רְצֵי פִלְטָ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: בְּטוֹחוֹ
בְּיְהוָה וְאֵתָהּ יִהְיֶה יִהְיֶה אֲדוֹנָי הַכֹּל אֲדוֹנָי הַחַי הַחַי הַחַי כִּי בֵּיתָ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה אֲדוֹנָי הַכֹּל
צוֹר עוֹלָמִים: יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה אֲדוֹנָי הַכֹּל עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יִהְיֶה
יִהְיֶה יִהְיֶה אֲדוֹנָי הַכֹּל יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשֵׁלֹם:

ויכוין לצירופם ישר והפוך וישר כזה

אמי תיה המו סלה תוע רעו לרז יול מצע צהמ רוו תהי צית
רהן זיי יבה ריו זכה ידי פעב ליר טדך תעא סהת ווע בהמ
ביו זבב יוש סחל לטו הזבם:

אח"כ יאמר

אֲתָהּ סִתְּרָ לִי מִצָּר תִּצְרְנִי. רְצֵי פִלְטָ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: סָלָה
תְּסוּבְּבֵנִי פִלְטָ. רְצֵי תִצְרְנִי. מִצָּר לִי סִתְּרָ אֲתָהּ: אֲתָהּ סִתְּרָ
לִי מִצָּר תִּצְרְנִי. רְצֵי פִלְטָ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה:

ויכוין צירופם [ישר והפוך האותיות והפוך התיבות] כזה

אהס תלל הסה סית תנס רבב לבב יסנז מתי צטפ רכל תפט
ציר רנז זרי יית רנז זרר יענז פתי לרמ טעצ תמר סיל בלי
ברס זנתת יסר סהא לתת האה:

ואח"כ יאמר

וְעִשִּׂיתָ אֶתְּהָ קְטֹרֶת רִקּוֹחַ מִעֲשֵׂה רִקּוֹחַ מִמִּקְלוֹחַ
טָהוֹר קָדֹשׁ: וְשֹׁחֲקֶתָ מִמִּזְבֵּחַ הָדָק וְזַתָּתָה מִמִּזְבֵּחַ
לִפְנֵי הָעֹרֹת בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שְׁמָה
קָדֹשׁ קָדֹשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם: וְנֹאמַר. וְהִקְטִיר עֲלֶיךָ

אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטָבֹו
 אֶת-הַעֲרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֹלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַעֲרֹת
 בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנָי יְהוָה
 יֵאָדָרְנָהי אֵלֶיךָ הַכֹּל הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ
 לְדַרְתֵּיכֶם:

אח"כ יאמר פיתום הקטרת, ויכוין ב"א סממני הקטרת שהם עשר ניצוצות הקדושה שבקליפה ועוד ניצוץ א' מקיף להם, ויכוין להעלותם בקדושה וישארו הם מתים

תָּנֹו רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּי־עַד הוּא סוּד ד' מוּחִין דגְדֻלוֹת שֶהֵס
 ד' שְׁמוֹת הו"ה, וּג' דְקַטְנוֹת שֶהֵס לְצוּסִים אֲלֵיהֶם שֶהֵס אֲלֵהִי"ס דְיוֹדִי"ן
 כוּה אֲכָף לְמַד הִי יוֹד מִם, הַנְקַטְרִים צִמְחָתָה שֶהֵס נִה"י דֶאֱמָה שְׁנָה אֵהִי"ה
 צְיוֹדִי"ן צֶאֱלֶפִי"ן וְהֵהִי"ן [אֲכָף הִי יוֹד הִי, אֲכָף הֵא יוֹד הֵא, אֲכָף
 הֵה יוֹד הֵה] גִימַטְרִיא מְוֹזָתָה, שֶהַקַטְרַת שֶהֵס הַמוּחִין מוּנַחִים צֵה, עֲלֵי־עֵשׂ
 מֵאֹוֹת גִימַטְרִיא מִצְפָּץ שֶהוּא גִימַטְרִיא ש', וְעֲלֵי־עֵשִׂים הוּא מִלּוּי הַשִּׁי"ן
 וְעֲלֵי־מוֹזָה הֵס ד' מוּחִין דגְדֻלוֹת וּג' דְקַטְנוֹת עִס הַכוֹלֵל מְזִיִּים הָיִו בָּהֵ.
 עֲלֵי־עֵשׂ מֵאֹוֹת מַסְפְּרוֹ אֲלֵהִים דְיוֹדִי"ן [אֲכָף לְמַד הִי יוֹד מִם] דְקַטְנוֹת
 שֶהוּא גִימַטְרִיא שִׁין וְעֲלֵי־עֵשִׂים הוּא מִלּוּי הַשִּׁי"ן וְוַחְבִּישָׁה הֵס ד' מוּחִין
 דגְדֻלוֹת עִס הַכוֹלֵל כְּמִזְנֵן יְמוֹת הַוַחְבִּישָׁה. מְזִיִּה לְכָל יוֹם. פָּרַס
 בְּשִׁיחֹרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרָבִים. וְעֲלֵי־עֵשִׂה מְזִיִּים יִתְרִים
 עֲלֵימָהֶם מְכַזִּים כֵּהֵן גָּדוֹל מְלֵא וְוַחְפָּצִיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
 וּבְמוֹזָרָן לְמִכְתָּשֵׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְשִׁוּוֹקָן יָפָה
 יָפָה כְּדִי שִׁתְּהֵא דָקָה מִן הַדָּקָה:

וְאֵוֹד עֲשֵׂר סַמִּיִּים הָיִו בָּהֵ. וְאֵלוֹ הֵן * הַעֲרִי הוּא כְתֹר
 וּמַסְפְּרוֹ אֲלֵהִים צְיוֹדִי"ן [אֲכָף לְמַד הִי יוֹד מִם], ב' וְהַעֲפָרָן הוּא
 יָסוּד שְׁלֵהֵאִיר צוֹ צִיִּין לְקַשְׁרוֹ עִס הַכְתֹר וְהוּא צְגִימַטְרִיא אֵהִי"ה יְהוָה אֲדָנִי
 עֲדִי, ג' וְהַוַחְבִּישָׁה הוּא מְלִבּוֹת וְה' אֲוִסִיּוֹת חֲלַצְנָה הֵס ה' גְצוּרוֹת שְׁכֵל

אחת כלולה מסוד י"א יריעות שהוא מספר זה שצראש תינות והחלצנה,
 ד וְהִקְבֹּצְתָהּ הוא סוד אור מקיף מפני שחלצנה שהיא מלכות ריחה רע אין
 מספיק אור הכתר להאיר זה ונריך לקשרה עם אור מקיף, לצונה גימטריא
 אדון יחיד, מִשְׁקַל שְׁבַעַיִם שְׁבַעַיִם מְצָה. ה בור הוא חסד,
 ו וְקִצְצִיעָה הוא גבורה ומספרו [של קציעה עולה] רע"ה, ר' הוא רצוע
 אלהים [כזה א אל אלה אלהים], ו [מספר] ע"ה [הוא] ג"פ
 כ"ה תינות שצסממני הקטרת, ז שְׁבַבְלֹת זָרָה הוא תפארת מתפשטים
 ממנו כשכולת לימין ולשמאל, ח וְכַרְכָּם הוא נצח ומספרו [של כרכס עולה]
 פ"ר סוד ה' גזרות מצפּר, מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עֶשֶׂר שְׁשֵׁה עֶשֶׂר
 מְצָה. ט הַקְשֵׁטָה הוא חכמה שְׁצִים עֶשֶׂר. י וְקִלּוּפָה הוא בינה
 וגימטריא [של קלופה עולה] ארך כלול ג' רישין שְׁלִישָׁה. יא וְקִצְמוֹן
 הוא חוד תשעיה. בורית פְּרִשִׁיעָה תשעיה קבין. י"ז
 קפריסין סאין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. ואם לא מצא י"ז
 קפריסין מביא וחמר וחורין עתיק. מלוח סדומית רובע.
 מעלה עשין כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר. אף
 כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם
 חסר אוחת מכל סמניה וחוב מיתה:

רָבִין שְׁמֵעוֹן בֶּן גְּמְלִיאל אומר. הַצְּרִי אֵינּוּ אֶלָּא שְׁרָף הַצְּוֹטָף
 מַעְצֵי הַקֶּטֶף. ברית פְּרִשִׁיעָה לְמָה הִיא בָּאָה. כְּדִי
 לִיפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפָרִן כְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאָה. י"ז קפריסין לְמָה
 הוּא בָּא. כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפָרִן כְּדִי שֶׁתֵּהָא עֲזָה. וְהִלָּא
 מִי רָגְלִים יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מִכְּנִיסִין מִי רָגְלִים בַּמְקָדָשׁ
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא. רַבִּי נָתָן אומר. כִּשְׁהוּא שְׁוֹזָק. אומר. הַדָּק הַיָּטֵב.
 הַיָּטֵב הַדָּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבַשְׁמִים. פְּטָמָה

סדר אמירת קטורת להארז"ל יט

לחֲצֵאֵין. כְּשֶׁרָח. לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכֹּל. אִם כִּמְדַתָּה כְּשֶׁרָח לִחֲצֵאֵין. וְאִם חֹסֵר אִזְתָּ מִכָּל סַמְצֵיהָ וְחַיֵּב מִיָּתָה:

תִּנְיָא. בַּר קַפְרָא אוֹמֵר. אִזְתָּ לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שְׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לִחֲצֵאֵין: וְעוֹד תִּנְיָ בַר קַפְרָא. אֵלּוּ הָיָה גִּוְתָן בְּהַ קְרִטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יְכוֹל לְעֹמַד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בְּהַ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה: אֲדוּן הַכֹּל הָיָה הַחַד הַזֶּה:

ג"פ יְהוָה יֵאֱהָרֵנּוּ אֲדוּן הַכֹּל הָיָה הַחַד הַזֶּה עֲבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁעָב לָנוּ אֲלֵהי תִקְוָה וּבִעַל הַיְכוּלֹת וּבִעַל הַמַּלְאוֹת כּוֹסֵם יַעֲקֹב סָלָה: ג"פ יְהוָה יֵאֱהָרֵנּוּ

ג"פ יְהוָה יֵאֱהָרֵנּוּ אֲדוּן הַכֹּל הָיָה הַחַד הַזֶּה עֲבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטְחִין בָּהֶן: אֲדוּן הַכֹּל הָיָה הַחַד הַזֶּה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲלֵנּוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

אֲתָה סֵתֵר לִי מִצָּר תַּצְרֵנִי. רְצֵי פִלְטִי. תְּסוּבְבֵנִי סָלָה: וְעַרְבָה לַיהוָה יֵאֱהָרֵנּוּ אֲדוּן הַכֹּל הָיָה הַחַד הַזֶּה מַצֹּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֶׁנִּים קְדָמוֹצִיּוֹת:

- אֲנָא בְּכוֹחַ. גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ץ
 - קַבֵּל רַצִּית. לְעַמְּךָ שְׁעָבָנוּ. טַהֲרֵנוּ גְּוָרָא: קרע שט"ץ
 - גָּא גְּבוּרָה. דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ. כְּבַבַּת שְׁמַרְם: גג"ד יכ"ש
 - בְּרַכְּם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלְם: בט"ר צת"ג
 - וְחַסִּין קְדוּשָׁה. בְּרוּב טוֹבָה. גְּהַל עֲרֵתְךָ: חק"ב טז"ע
 - יַחֲוִיד גְּאָה. לְעַמְּךָ פָּנָה. זֹכְרֵי קְדֻשָׁתְךָ: יג"ל פז"ק
 - שְׁוֹעֵתָנוּ קַבֵּל. וְשִׁמְעַ עֲעֻקָתָנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צית
- בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד:

יאמר ג' פעמים, ויכוין שם טַפְטַפִּיָּהּ בניקוד זה, והניקוד גימטריא אלהים
 וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֶל-אֶהָרֶן קוֹחַ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְתֵן-עֲלֶיךָ
 אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשֵׁים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה
 אֶל-הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקֶּצֶף מִכַּפְּנֵי יְהוָה
 יֵאָדָר וְנִהְיֶה אֲרוֹן הַכֹּל הַחֹל הַגָּדֹף: וַיִּקְוֶה אֶהָרֶן פֶּאֶשֶׁר | הַבָּר
 מִשְׁחָה וַיִּרְץ אֶל-תּוֹךְ הַקֶּהֱל וְהִנֵּה הַחֹל הַגָּדֹף בָּעַם
 וַיִּתֵּן אֶת-הַקִּטְרֹת וְכַפֵּר עַל-הָעַם: וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּטִּים
 וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּלְעַר הַמִּגְפָּה:

אחר כך [פסוק זה ישר והפוך וישר ג' פעמים]

וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָרָךְ וְאַרְצֶךָ לְבַקֵּר וְחִסְדְּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁלֹב
 לִי וּמִנּוֹס בְּיוֹם צָר לִי: לִי צָר בְּיוֹם וּמִנּוֹס לִי מִשְׁלֹב
 הָיִיתָ כִּי וְחִסְדְּךָ לְבַקֵּר וְאַרְצֶךָ עֲזָרָךְ אֲשִׁיר וְאֲנִי: וְאֲנִי
 אֲשִׁיר עֲזָרָךְ וְאַרְצֶךָ לְבַקֵּר וְחִסְדְּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁלֹב לִי
 וּמִנּוֹס בְּיוֹם צָר לִי: ע"כ ג"פ

מכאן יאמר ד' פעמים, ויכוין שר"ת וס"ת של פרשה זו הוא ויה, ואחריה יאמר פסוק
 "ה' להושיעני עד בית ה'", ויכוין שר"ת וס"ת של הפסוק הוא יה, ועס ויה של
 הפרשה הוא [צירוף] ויהיה

וַיַּעֲשֵׂה אֶת-הַמִּנְחָה וְהֵב טָהוֹר מִקִּשְׁתֵּי עֹשֶׂה אֶת-הַמִּנְחָה
 יִרְכָּה וְקִנְיָה גְבִיעֵיהָ כַּפֹּתֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ מִמִּנְחָה
 הַיּוֹ: וְשִׁשָּׁה קָנִים יֵצְאוּ מִצֵּהָ שְׁלֹשָׁה | קָנֵי מִנְחָה
 מִצֵּהָ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצֵּהָ הַשְּׁנַיִם: שְׁלֹשָׁה
 גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה הָאֶחָד כַּפֹּתָר וּפְרוּחַ וְשְׁלֹשָׁה
 גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֶחָד כַּפֹּתָר וּפְרוּחַ כֵּן לְשֵׁשֶׁת
 הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן-הַמִּנְחָה: וּבַמִּנְחָה אַרְבַּעַת גְּבִעִים

מִשְׁקָדִים כְּפִתְרֶיהָ וּפְרֻחֶיהָ: וְכִפְתֹּר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי הַקָּנָיִם
מִמְנָה וְכִפְתֹּר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי הַקָּנָיִם מִמְנָה וְכִפְתֹּר תְּחִלַּת-שְׁלֵשֵׁי
הַקָּנָיִם מִמְנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנָיִם הַיְצְאִים מִמְנָה: כְּפִתְרֵיהֶם
וְקִנְיָתָם מִמְנָה הֵיוּ כִּלְהַם מִקְשָׁה אֲחֻת זָהָב טָהוֹר:
וַיַּעַשׂ אֶת-זֵרְתֶיהָ שִׁבְעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמִזִּתְתֶיהָ זָהָב
טָהוֹר: כֶּכֶר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶתָּה וְאֵת כָּל-כִּלְיֶיהָ:

יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} לְהוֹשִׁיעַנִי וְנִגְזְלוֹתַי נִגְזְלוּ כָּל-יָמַי
וְחַיֵּינוּ עַל-בֵּית יְהוָה ^{הַזֶּה הַזֶּה וְהַזֶּה} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} : ע"כ ז"פ

אח"כ יהפוך ויקדים הפסוק לפרשה (כדלהלן) גם כן ז' פעמים, ויצא שם יהוה כסדרה *

יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} לְהוֹשִׁיעַנִי וְנִגְזְלוֹתַי נִגְזְלוּ כָּל-יָמַי
וְחַיֵּינוּ עַל-בֵּית יְהוָה ^{הַזֶּה הַזֶּה וְהַזֶּה} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} :

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמִּנְרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת-הַמִּנְרָה
יִרְכָּה וְקָנָה לְבִיעֶיהָ כְּפִתְרֶיהָ וּפְרֻחֶיהָ מִמְנָה הֵיוּ:
וְשֵׁשֶׁת קָנָיִם יֵצְאִים מִצֵּהֶיהָ שְׁלֹשָׁה אֶל קָנֵי מִנְרָה מִצֵּדָה

* הרה"ק מאפטא זי"ע סידר כאן לומר פרשת המנורה כולה ז' פעמים, ובראשו פסוק "ה'
להושיעני", הרי הוי"ה ביושר כסדרה. אמנם בשער הכוונות (דף יד ע"א) כתב לומר רק
פעם אחת פסוק "ה' להושיעני" ופסוק "זוה מעשה המנורה" וזלה"ק: אח"כ תחזור ותאמר
הפ' הזוה: יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} לְהוֹשִׁיעַנִי וְנִגְזְלוֹתַי נִגְזְלוּ כָּל-יָמַי וְחַיֵּינוּ
עַל-בֵּית יְהוָה ^{הַזֶּה הַזֶּה וְהַזֶּה} יֵאָהֲרֶנּוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} : ופסוק א' מפרשת בהעלתך: וְזֶה מִעֲשֵׂה
הַמִּנְרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרֻחָהּ מִקְשָׁה הִוא כְּמִרְאֵה
אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} אֶת-מִשְׁחָה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְרָה:
אשר גם ר"ת וס"ת פסוק זה הוא וזה ומפ' "ה' להושיעני" ר"ת וס"ת הוא י"ה הרי הוי"ה
א' שלימה, עכ"ל. וכן איתא בכסף הכיפורים.

הָאֱלֹהִים וְשִׁלְשָׁה קָנִי מִנְצְרָה מִצְדָּה הַשְּׁלֵשִׁי: שְׁלֹשָׁה
 גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה הָאֱלֹהִים כְּפֹתֵר וּפְרוּחַ וְשִׁלְשָׁה
 גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֱלֹהִים כְּפֹתֵר וּפְרוּחַ כֵּן לְשֵׁשֶׁת
 הַקָּנִים הַיְצְאִים מִן־הַמְצָרָה: וּבַמְצָרָה אֲרַבְעָה גְּבֻעִים
 מִשְׁקָדִים כְּפֹתֵרֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ: וְכֹפֶתֶר תְּלוּת שְׁלֵשִׁי הַקָּנִים
 מִמְצָה וְכֹפֶתֶר תְּלוּת שְׁלֵשִׁי הַקָּנִים מִמְצָה וְכֹפֶתֶר
 תְּלוּת־שְׁלֵשִׁי הַקָּנִים מִמְצָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצְאִים מִמְצָה:
 כְּפֹתֵרֶיהֶם וְקִנְיָתָם מִמְצָה הָיוּ כְּלָה מִקְשָׁה אֲחֻת זָהָב
 טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־גְּרֻתֶיהָ שִׁבְעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמִזֹּתֹתֶיהָ
 זָהָב טָהוֹר: כִּכְרֵת זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶתָּה וְאֵת
 כָּל־כֵּלֶיהָ: ע"כ ז"פ

אח"כ יאמר מזמור "אלקים יחננו" בצורת מגורה, ויכוין ר"ת ג' פסוקים הימניים אל"י,
 וס"ת הכם גימטריא אדנ"י.

ר"ת ג' פסוקים השמאליים הוא יאי גימטריא אהיה, וס"ת מוץ גימטריא קול, אותיות
 ראש וסוף פסוק האמצעי הם י"ה.

הרי כל השמות מן המזמור הזה הם כמספר קול יה אהיה אדנ"י. ור"ת כל הז'
 פסוקים הם אל"י יאי גימטריא ע"ב.

וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד מזה המזמור שגובר בזה היום, ר"ל ביום ראשון פסוק
 אלהים יחננו וגו', ביום שני פסוק לדעת וגו', וכן על זה הדרך בשאר ימי השבוע.

כל האותיות של זה המזמור הם רי"ו נגד רי"ו דשם ע"ב, וע"ב רי"ו גימטריא רפ"ו.
 לפיכך יכוין בד' ע"ב הידועים לתקנם, כזה יוד' ה' ויו' ה', יוד' ה' ואו' ה', יוד'
 ה' ואו' ה', יהוה יוד' הא ואו' הא, י יהו יהו יהוה.

גם יכוין קול יה אהיה אדנ"י מספרם עם הכולל גימטריא רחל.

סדר אמירת קטורת להאריוז"ל

אח"כ יאמר ג' פעמים [פסוק דלהלן], ויכוין בשם זְעִירֵירוֹן היוצא ממנו [מתיבות כן עשו קחו מזמרת בכליכם והורידו מנחה].

עוד יכוין לשם צְדָדְלִבְשֵׁי היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צרי רבש נכאת ולט כטנים ושקדים] והניקוד הוא כמו שנקוד במקרא, ומספרו הוא ע"די וקס"א [כזה אכף הי יוד הי] עם עשר אותיות והכולל.

(וי"א שיוכוין בשם צְדָדְלִבְשֵׁי ובשמות פְּגַמְכֶאֱר קְהָסְמוֹנֶת, שהם האותיות הקודמות של השם הנ"ל והאותיות המאוחרות של השם הנ"ל).

עוד יכוין לשם רוט"א היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צרי ומעט נכאת]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-כֵּן | אֶפֹּאֵא וְאֵת לְעִשֵׂי קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכָל־יְמֵי וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִלְּוָה מְעֵט צָרִי וּמְעֵט דְּבִשׁ נְכָאֵת וְלֹט בְּטָטָיִם וְלִשְׁקָדִים :

ואח"כ יאמר ז' פעמים ויהי נועם נגד ז' אותיות אהיה יהו ויוצאין מהם ז' שמות מרגלאן, שהם יְהוָה, יְהוֹה, מִצְפֵּץ, יה ארזי, אל אלהים, מצפץ, יש בו ק"ל תיבות עם כפילות פסוק אחרון, כמספר סמ"ל להכניע כחו וגבורתו

אהיה יהו

וַיְהִי זַעַם ויהי גימטריא אל שהוא י"א דאהיה דיודי"ן, ועוד ויה אומיות יהו, וי של ויהי עם נעם היא ינעם גימטריא אכף הי יוד הי עם י האומיות הרי אהיה יהו, יְהוָה יְהוֹה יאהדינהי ארון הכל היה הוא והיה יבועל הסמות סופם יתו"ה גימטריא מילוי ב"ן וד ה ו ה. אלהי"ו גימטריא ג' מילואים דע"ג ס"ג מ"ה וד י יו י, וד י או י, וד א או א, עֲלִיָּו גימטריא רצוע ס"ג יוד, יוד הי, יוד הי ואו, יוד הי ואו הי.

וּבְמַעֲשֵׂיהָ גימטריא ת"ד שהוא אל צ"ת צ"ש, והוא מספר י' פעמים מ"ב דמ"ה שזי ספירות דינירה,

יהוה, יוד הא ואו הא, יוד ואו דלת, הא אכף, ואו אכף ואו, הא אכף, יְרִיָּו גימטריא יה ארזי כוֹנֵנָה [אומיות כונן] גימטריא רצוע ארזי, א אד ארז ארזי, ור"ת ידונו בוננה גימטריא ל', הם ל' פעמים י"ד שזי פעמים מ"ב הנ"ל [שיש בכל מ"ב אומיות ג"פ י"ד אומיות הרי ל'], עֲלִיָּו גימטריא רצוע ס"ג.

וּבַמַּעֲשֵׂה [אותיות] ועש של ומעשה הם אותיות עשו, ונשאר [אותיות]
 מ"ה, ועי"ו נמתק [עשו] נמספרו, שהוא גימטריא רצוע ע"ב, [כזה
 יוד, יוד, הי, יוד, הי ויו, יוד, הי ויו הי] גימטריא קפ"ד, ועס י'
 אותיות הוא קפ"ד, וצ' פעמים אלהים עם י' אותיות גימטריא קפ"ב
 גימטריא יעקב [הרי קפ"ד וקפ"ב גימטריא עש"ו], י"ד י"ג גימטריא יה
 אדני כוונתו [אותיות] כונן גימטריא קכ"ו שהוא ג' פעמים מ"ב [אותיות],

אחד מע"ב דאלילות [כזה

יהוה, יוד, הי ויו, הי, יוד ויו דלת, הי יוד ויו יוד ויו הי יוד],

אחד מס"ג דנריאה [כזה

יהוה, יוד, הי ואו, הי, יוד ואו דלת, הי יוד ואו אלה ואו הי יוד],

אחד ממ"ה דיגירה [כזה

יהוה, יוד, הא ואו, הא, יוד ואו דלת, הא אלה ואו אלה ואו הא אלה],

וזהו כוונתו [אל העשיה נסוד ה' אחרונה שפעלה אל הו', וזה] הו'. גם יש
 נפסוק זה ה' פעמים נ"ו, גימטריא מנצפך [העולים כמספר] פ"ר גבורות,
 ונמתקים ע"י צ"פ אל הנ"ל של ויה"י ושל ומעשה"ה [הראשון] כנ"ל.

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן. בְּצֵל עֲדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לַיהוָה:

יאהרונהי אהרן הכל מוֹחֲסֵי וּמִצְוֹדֹתַי. אֲלֵהִי הענין הכלל היסודי אֲבֹטוֹ

בו: כִּי הוּא יִצְיִקְךָ מִפּוֹחַ יְקוֹשׁ. מִדְּבַר הוֹוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ

יִסֹּף לָךְ וְתַחַת כְּצַפּוֹי תִּזְחַסֶּה. צִנְהָ וְסוֹחֲרָה אָמַתוֹ: לֹא

תִּירָא מִפּוֹחַד לִיְהוָה. מוֹחֲץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפְלִ

יְהִלְךָ. מִקְטָב יִשְׁוֹד צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלֶף וּרְבֻבָה

מִימִינֶךָ. אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: יִכּוֹן צַס"ם אֲלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ שֶׁהוּא שִׁב"א

ועס ג' אותיות והכולל גימטריא שב"ה, כדי להעלות הש"ך ניצונו ע"י שס

יג"ל, שהם אותיות הסמוכות לס"ם אֲלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ, והוא חזי שס של יג"ל פ"ק.

רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט. וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה

יְהוָה יִהְיֶה יאהרונהי אהרן הכל מוֹחֲסֵי. עֲלֵיוֹן עֲשִׂמַת מְעוֹנָךְ: לֹא

תִּאָּנֶה אֶלֶיךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכֹי

יִצְוֶה לָךְ יְכוּיֵן נַסֵּס יוֹהֵר שְׁהוּא ס"ת כִּי מִלְאֲכֵיכוּ יִנּוּחַ לְךָ לְשִׁמְרָךְ
 בְּכָל הַרְכִּיבָה יְכוּיֵן נַסֵּס כִּלְךָ שְׁהוּא ס"ת לְשִׁמְךָ כָּל דְרַכֶּיךָ: עַל
 כַּפִּיִם יִשְׁאוּנֶךָ. פֶּן תִּגְזֹף בְּאַבְזֵי רַגְלֶךָ: עַל שִׁיחַל וּפְתֵיךָ
 תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנְיִן: כִּי בִי וְזִשְׁק וְאַפְקֻטָּהוּ.
 אֲשִׁיגְבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ. עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה.
 אֲזוּלְצֶהוּ וְאַכְבְּדֶהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשִׁיבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ
 בִּישׁוּעָתִי: אֶרְךָ יָמִים אֲשִׁיבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

רְבוּן הַעֲלֻכְמִיִם גָּלוּי וְיִדְוֵעַ לְפָנָי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר בְּרוּחֲמִיךָ הַרְבִּיִם
 בָּאֵנוּ לְחֻלּוֹת אֶת פְּנֵיךָ שֶׁתֵּעָצֵר הַמַּגִּפָּה וְהַמִּשְׁחִיחִית מֵעֲלֵינוּ.
 וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִיחִית לְבֹא אֵל בְּתֵינוּ. וְרוּחַם עֲלֵינוּ וְעַל טַפְנוּ וְעַל
 עוֹלָמֵנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְקַבֵּל בְּרוּחִיִם וּבְרִצְוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 כְּעֵזְבֵן שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנּוֹחַת עֵרֶב:
 וְכִמוּ שֶׁקִּבְּלָתָּ קִטְרֹת הַסַּמִּים שֶׁהַקִּטְיֹר לְפָנֶיךָ אֶהְרֹן הַכֹּהֵן כֹּאֲשֶׁר
 הָיָה הַגִּיף בָּעָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצֵר
 הַמַּגִּפָּה: וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִינְחָס וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְּקֵל וַתֵּעָצֵר הַמַּגִּפָּה:
 וְכִן בְּדוֹר וּבֵין שָׁם דוֹר מִזְבִּיחַ לַיהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} וַיַּעֲלֵךְ עֲלוֹת
 וְשִׁלְמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} לְאֶרֶץ וַתֵּעָצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל
 יִשְׂרָאֵל: כִּי אֵתָה אָבִינוּ וְלָךְ תִּלְוִיּוֹת עֵינֵינוּ. רַפְּאֵנוּ יְהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים}
 וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעֵלָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אֵתָה. שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ
 וְהִסִּיר יְהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} מִמָּךְ כָּל זָלְכֵי וְכָל מַדּוּי מַעֲרִיִם הַרְעִיִם
 אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁיָמֵם בָּךְ וְנִתְנָם בְּכָל שִׁנְאִיךָ: לַיהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים}
 הִישִׁיעָה עַל עִמָּךְ בְּרִכְתֶּךָ סְלָה: וְנֶאֱמַר וְשִׁחַט אֶתוֹ עַל יַרֵךְ הַמִּזְבִּיחַ
 צִפְנָה לְפָנָי יְהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹ
 עַל הַמִּזְבִּיחַ סְבִיב:

וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} וְאַלְהֵי
 תִּשְׁמַע וְתִשְׁמַע וְתִשְׁמַע ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} ^{אֵיחָד עֶשְׂרִים} שֶׁיַּעֲלֶה אֲמִירַת הַקִּטְרֹת הַזֹּאת לְרִיחַ נִיחּוּחַ
 לְפָנָי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְיִחַשְׁבֵּן כְּאֵלוּ כּוֹנְנֵי כָּל הַכּוֹנְנֹת הַרְמוּזִים בְּסִמְכֵי
 הַקִּטְרֹת עַל הַעֵת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה זְכוּר לְטוֹב וְעַל הַעֵת כָּל הַצְּדִיקִים
 וְהַזְּנוֹסִידִים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר אָמֵן סְלָה וְעַד:

זיהי נועם בצורת המנורה

ווי אטנו יכע ויכ יצע בטי
אלה
ואל צכה ימי מהב ילו
כתל ואל תמל מי
מבי מיכ ימא ומא ליר בתו
עשמ לתא רול יכ
מיל לצד עכי פתב רעש
ותת כוכ צמו אכי שיו עאב אור יאוב

כתכתיב

ויש לכוון אותו בציור מנורה, וזהו צורתה כל זה, והוא ר"ת של [פרק] 'זיהי נועם', והם שמות הקדושים.

וי	פה	וו	זה	ה
יה	יו	יה	תי	מ
עו	נה	פי	עה	ג
מה	חי	לה	צו	פ
די	סה	לו	רה	ה

ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים
 מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח
 והאפ ההב מוג ולה

1 עיין לעיל קמיע מומחית בדומה לו.

ברכה ערוכה על כל קהלות הקודש

לקוחה מהכל ב⁴

מִצְלָאִין אֲנִיחָא וְתַבְלִין רַחֲמֵי, קָדָם אֱלֹהָא שְׁמִיא מְאִירי דְרַחֲמֵי, בְּסֵפֶר אֲרִיחָא דְקִתְיָבִין בֵּיה תְּלַת עֶשֶׂר מְכִילִין דְרַחֲמֵי. יי " אל רחום ורחמן ארף אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה ינקה לשבים. וארף אפים לשובבים: השוכן בין חיות וברובים. העושה שלום בין שבים ורבים. העונה בעת צרות ובערות. האל הפועל בערות. העונה להולכי מדברות. העונה לחובש בבית האסורין. העונה לחוליה המיוסר בסיורין. העונה להולכי ימים, בין גלים ומשברים. הקרוב לכל קוראיו. המשלם שכר טוב ליראיו. המרפא מכאובים. המוחבש לעצבים. הוא ימלא רחמים. טובים וקרובים. להושיע ולהרציע. להבטיח להגיוח. לפנות ולפרות. לפונן ולחונן. למלט ולפלט כל קהלות הקודש. (וכו') [אשר ביד פריצים באו, ובבתי כלאים הוציאו, הזועקים ביד צרים, הזואקים ברטט וצירים, ממשא מלך ושרים].

מֶלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרֻמָּם, מֶלֶךְ בְּחֻסְדֵי מַעֲפָר הַצֹּרֵר יְקִימָם. וּמַאֲשֵׁפֹת הַדְּלוֹת יְרֻמָּם. מֶלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרִיחָם מִבּוֹרָם, וַיִּתְּרָם מִמַּאֲסָרָם, וַיַּפְתָּחֵם מִמִּסְגָּרָם, וַיַּתְּנֵם לְרַחֲמֵי לְפָנָי כֹּל שׁוֹבֵיהֶם. וַיּוֹצֵא לְמַרְחָב רַגְלֵיהֶם, וַיְשׁוּבוּ בְּשָׁלוֹם לְבֵתֵיהֶם. וְעוֹד יִשְׁלְחוּ בְּאֵהָלֵיהֶם. הֵם וְנִשְׁיָיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְטַפָּם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם.

הָאֵל הַמְּבוֹרָךְ יִבְרַךְ בְּרַכּוֹתֵיהֶם. וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. יוֹשֵׁב קָדָם יְשִׁיבָם לְקַדְמוֹתָם. וְרַבּוּ כָמוֹ רַבּוּ

4 ספר 'כלבו' סימן קמ. והמנהג הוא אצל הרבה צדיקים לאומרה בנעילת החג - מוצאי שמחת תורה. הקטעים שהוכנסו בסוגריים, לא הובאו מהדורת הרה"ק מפשיעטיק זיע"א, אמנם ציין שם וכו', אך היות ובחצרות הצדיקים מדלגים על תיבות אלו, ויתכן שבכוונה השמיטום בהוראת הרה"ק, לכן הבאנום רק בסוגריים.

בְּמִשְׁכְּבוֹתָם. וּמִרְאֵי־הֶם יִיטֵיב אֲחֻרֵיהֶם. (וכו.). [וְלֹא-יִסִּיפוּ בְּגַי-עֹלָה לְעֵצוֹתָם].⁵

וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי וְבָהֶם מִקְרֹאוֹת הַכְּתוּבִים, כִּהֵן אָמַר יי' גָּאֹל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ, לְבֹזֵה-נַפְשׁוֹ, לְמִתְעַב גּוֹי, לְעֹבֵד מִשְׁלִים, מַלְכִים יִרְאֵי וְקָמוּ, שָׂרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ, לְמַעַן יי' אֱשֶׁר נֶאֱמַן, קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרְךָ⁶: וְעוֹד כְּתוּב⁷, לֵאמֹר לְאֶסְרִים גָּאֵי, לְאֲשֶׁר בְּחֹשֶׁף הַגָּלוּ, עַל-דַּרְכֵי יָרְעוּ, וּבְכָל-עִפְיִים מִרְעִיתָם. וְעוֹד כְּתוּב⁸, תְּבַקְשֶׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אֲנֹשִׁי מִצְּתָרָה יְהִי כְּאִין וּכְאֶפֶס אֲנֹשִׁי מִלְּוִמְתָּרָה. וְעוֹד כְּתוּב⁹, תִּזְרַם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וְסִעְרָה תִּפְיֵץ אֹתָם], וְאַתָּה תִּגְדֹּל בֵּינִי בְּקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תַּתְּהַלֵּל. וְעוֹד כְּתוּב¹⁰ וְהָיָה פֶּאֶשֶׁר הָיִיתָם קְלִלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתָם בְּרָכָה אֶל תִּירְאוּ תַלְוִזְקָהּ יְדִיכֶם. וְכָל אוֹחִינֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יְהִי בְּכָלל הַבְּרָכָה הַזֹּאת וְהַשְּׁלוֹם. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

לחש בדוק ומנוסה

לינצל ממנופה וחולי רח"ל¹¹

היות שמענו שנפרץ המנופה ר"ל, וזה הלחש מהמקובל הרב החסיד הבש"ט מו"ה שלום ז"ל מירושלים¹² וכו', אף בשבת קודש כותבים אותו אצלינו זה הלחש כשיצטרך ח"ו, מחמת שבדוק ומנוסה הוא הלחש הזה, ומרב מובהק הוא זה.

5 ע"פ שמואל ב' ז, י.

6 ישעיהו מט, ז.

7 שם פסוק ט.

8 שם מא, יב.

9 שם פסוק טז.

10 זכריה ת, יג.

11 בסדר הקטורת במהדורת הרה"ק רבי שלום מפשיטיק זי"ע (ע"פ פקודת הרה"ק ממאגליניצא זיע"א), הוסיפו שם לחש זה.

12 למרן הרש"ש זיע"א.

לא

לחש בדוק ומנוסה

תיכף כשיתחיל לשלשל או להקיא ח"ו, יקח זה הלחש ויתן לגרון החולה ויבלע אותה, וישתה תיכף מים חמין על זה, עד שיבוא זה הלחש לבטן החולה, ובוודאי יעמיד חי וחזק במקדם.

וצריך לכתוב זה הלחש דייקא בשתי שורות, ובכתב אשורית ובאותיות מרובעות¹³, ועל נייר דק¹⁴.

וזאת הוא הלחש¹⁵

פרעון קרון האן פינר קרון האן פרעון
פינר האן פרעון קרון פינר חנני צידה

13 דהרי ה'בית יוסף' פוסק כמו ה'ברוך שאמר', וזוהי כוונתו כאן לכתובה מרובעת של ג' שיטין, ולא כמו שכותבין בני עדות המזרח, או כתיבה מוארכת שהאותיות אינם מרובעות.

14 יתכן כוונתו, כדי שיוכל לבלעו בנקל, כמו שכתב "ויתן לגרון החולה ויבלע אותה".

15 'שרשי השמות' (לרבי משה זכותא, הרמ"ז - אות פ סימן מ) כתב: "סגולה למי שאכל סם המות ולמי שניגף במגפה רח"ל, תיכף יכתוב אלו השמות בנייר בכתב אשורית ארבעה שורות כזה, ויעשה הכתב כמו 'פינדולא', ויתן אותו בבית הבליעה, ויבלע עם קאווי או מים חמים, ותועיל לו, בדוק ומנוסה מהרב החסיד מוהר"ש שרעבי זצ"ל, ובשורה ד' לא היה כתוב כי אם 'חנני צירה' ולא יותר, ומפי אחר קבלתי לכתוב עוד בשורה בסוף שיטה ד' חנני צידה בדל"ת, ואפשר לתת להם צידה לדרך" עיי"ש.

וזה הוא הקמיע כמובא בספר 'שרשי השמות':

פרעון קרון האן פינר

קרון האן פרעון פינר

האן פרעון קרון פינר

חנני צידה חנני צידה

מן הנכון לציין, כי בשלהי הספר 'ברית מנוחה' מביא סגולה לזכרון אשר יש בו שני נוסחאות, מביאו בספר 'אספקלריא המאירה' (פירוש על הזהר דף מה), וכתב שם שבכל מקום שיש שני נוסחאות צריך לכתוב שניהם.

סגולה מהגאון הקדוש מו"ה שמשון אוסטרפלער

לומר בבוקר ובערב בעת התגברות החולאת ר"ל

סדר מ"ב מסעות

במסעות בני"י היו מבררים ומעלים ניצוצות בשם מ"ב

כתב בספר אמת ליעקב [להגה"ק ר' יעקב מיני זיע"א] בקונטרס "שפת אמת" דף קכג, ששם הגדול מוהרי"א ז"ל בספר הקדוש נחל קדומים צפרשה זו, וזה לשונו, ונקרא מסעות על שם שהיו מסייעין מסועות, ומצריין ניצוצות הקדושים בין דרך הילוכם ובין צמייתם, והיו מוציין לאור ניצוצות הקדושים, והמסעות הם מ"ב כנגד שם מ"ב, וכל שם מ"ב הוא להעלות עד כאן, וכן כתב רבינו [האר"י] ז"ל בכמה מקומות, דאי אפשר להיות שום עליית העולמות והצירורים אלא על ידי שם מ"ב הנזכר.

התרגום מרחיק הקליפה שלא תתאחו בקדושה

עוד נקדים מה שאמר רבינו [האר"י] ז"ל ששער המנוות צכוונת התרגום, שהתרגום הוא אחרים שצקדושה והמקרא הוא הפנים, ונדע להקליפה נאחזת צאחוריים, וכוונת הקריאה הוא כדי לצרר שלא יתאחו צקדושה, וכן כתב ששער הכוונות צכוונת הקדיש דנתקן צלשון תרגום מטעם זה.

החול"י בא מניצוצות שלא נבררו

עוד נודע מה שאמר רבינו [האר"י] ז"ל ששער הכוונות והציא דצרוי הרצ משנת חסידיים צמסכת תיקון המגפה, דחולי זה צא מצירורי ניצוצות הקדושים שלא נצברו כל הצורך, ואלו הקליפות שלא נצברו הם המכיס צמגפה לאדם צר מינן יע"ש.

קריאת המסעות בלשון תרגום וכוונת שם מ"ב מעוררים הברור

בראוי ומעלה הניצוצות לקדושה

ומעתה מצינו טעם לשבח איך על ידי קריאת המ"ב מסעות יכולה היא שתגן אלף המג"ן לינצל מדצר וממגפה, והוא דמאחר דחולי זה צא מכח שלא הוצברו ניצוצות הקדושות אס כן על ידי קריאת המ"ב מסעות אלו שעל ידם עשו ישראל כמה צירורים, ועל ידי הקריאה מתעורר אותו הצירור מחדש, על דרך מה שאמר רבינו [האר"י] ז"ל בספר הכוונות, צכוונת אל נקמות ה' שאנו אומרים בכל יום צומירות, דצריך לכיין לשאל נקמת עשרה הרוגי מלוכה, ועל ידי זה מתעורר אותו הצירור שעשו העשרה הרוגי מלכות צאותה שעה מחדש, כן על ידי קריאה זו של מ"ב מסעות מתעורר אותו הצירור מחדש, ומה גם על ידי כוונת השם מ"ב שהוא להעלות הצירורים, ועוד צה על ידי קריאת התרגום שגם הוא לצבר, נמצא דיש לנו תלת סמכי קשטו כדי לעשות הצירור, וכיין דנעשה הצירור ממילא רווחא דניצול מהמגפה כיון דהא צהא תליא, זה נראה לעניות דעמי שהוא טעם נכון, עד כאן לשונו.

אמירת המ"ב מסעות בערבי פסחים

וכתב בקונטרס היחיילי לימוד לערב פסח וזה לשונו, כתבו המקובלים ז"ל כדי להנצל האדם ממקרים רעים וצפרט מחולי המגפה צר מינן יועיל מאד אמירת המסעות, כמ"ש הרב זצח פסח, מאמר תמוה ונפלא בשם הפליאה מה שכתב המקובל מאוסטרופולי ז"ל לאמרו בזמן המגפה וכו', ואנכי חזון הרביתי בכתבי הקדש למוהר"ח פונטרמולי ז"ל בספר הקדוש פתח הדציר (חלק יו"ד סימן קי"ו), ולהרב קרצן פסח ז"ל, וכשאני לעלמי, יען ראו ראיתי סדר המסעות פרים למאכל ועליהם לתרופה, מה גדלה תועלת למוציאיהם צפה אחר ההעתקה יפטירו בשפה [ובפרט בערבי פסחים], וקודם הרס והנשגב להנצל מכרת דיומי וממיתה חטופה וקטופה, לואת לקטמים והנפתי אותם תנופה ולהציאם על מזבח הדפוס נפשי נכספה. עד כאן לשונו.

סדר מ"ב מסעות שלפנינו נסדר מספר "כסף הכיפורים" להרה"ק ר' אציגדור עוראל צעל מחבר ספר "זמרת הארץ", תלמיד הרש"ש זע"א. וזה לשונו, כדי להנצל האדם ממקרים רעים, וצפרט מחולי המגפה, יועיל מאד אמירת המסעות, ולכן נוהגים צערב פסח ללמוד קריאה זו.

אזא פד גטלו ישראל מרעמס לא ידעון אי יטלון
 לסכת או לקהלתה או למסרות. ופקיד מדברנא
 דעמיה דיגטלון לסכת:

בכח מסכת לא ידעון אי יטלון לאתם או לוצרת או
 לתרוז או לעצין גבר. ופקיד מדברנא דעמיה
 דיגטלון לאתם:

גדולת מאיתם לא ידעון אי יטלון לפי הוצירות או לרמן פרץ
 או לעברנה או להרי העברים. ופקיד מדברנא
 דעמיה דיגטלון לפי הוצירות:

ימינר מפי הוצירת לא ידעון אי יטלון למרה או
 לתולת או לערבת מואב. ופקיד מדברנא דעמיה
 דיגטלון למרה:

תתיר ^{תתיר} ממורה לא ידעון אי ינטלון לאילם או למקהלות ^{שדקה} או לעלמן ^{שדקה} דבבלתימה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לאילם :

צורה ^{צורה} מאילם לא ידעון אי ינטלון לים סוף או לזשמה ^{קדוש} או לפונן ^{קדוש} או לעי העברים. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לים סוף :

קבל ^{קבל} מים סוף לא ידעון אי ינטלון למדבר סין או לזרדה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון למדבר סין :

רנת ^{רנת} ממדבר סין לא ידעון אי ינטלון לדפקה או ליטבתה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לדפקה :

עמר ^{עמר} מדפקה לא ידעון אי ינטלון לאלוש או לרסה או לאבת. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לאלוש :

שצנו ^{שצנו} מאלוש לא ידעון אי ינטלון לרפידם או להר שפר או לבני יעקן. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לרפידם :

טהרנו ^{טהרנו} מרפידם לא ידעון אי ינטלון למדבר סיני או לקברת התאנה או לזר הגדוד. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון למדבר סיני :

גורא ממדבר סיני לא ידעון אי ינטלון לקברת התאנה
 או לזר הגדול. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון
 לקברת התאנה :

גז מקברת התאנה לא ידעון אי ינטלון לזיצרת או
 לתרוז או לעצין גבר. ופקיד מדברנא דעמיה
 דינטלון לזיצרת :

גבור מזיצרת זטלו לרתמה :
 דורשי מרתמה לא ידעון אי ינטלון לרמן פרץ או לעברנה
 או להרי העברים. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון
 לרמן פרץ :

יחודר מרמן פרץ זטלו ללבנה :
 כבשת מלבנה לא ידעון אי ינטלון לרסה או לאבת. ופקיד
 מדברנא דעמיה דינטלון לרסה :

שמרם מרסה לא ידעון אי ינטלון לקהלתה או
 למסרות. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון
 לקהלתה :

ברכס מקהלתה לא ידעון אי ינטלון להר שפר או לבני יעקן.
 ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון להר שפר :

טהרם מהר שפר זטלו לזרדה :

רחמי ^{רחמי} מוֹרְדָה לֹא יִדְעוּן אִי יִצְטָלוֹן לְמִקְהֵלֹת או ^{צִדְקָתָהּ} לְעֵלְמוֹן דְּבִלְתִּימָה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּיִצְטָלוֹן לְמִקְהֵלֹת :

צִדְקָתָהּ ^{צִדְקָתָהּ} מִמִּקְהֵלֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִצְטָלוֹן כְּתוּזָת או כְּעַרְבַת מוֹאָב. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּיִצְטָלוֹן לְתוּזָת :

תַּמִּיד ^{תַּמִּיד} מִתּוּזָת לֹא יִדְעוּן אִי יִצְטָלוֹן כְּתַרוּז או לְעֵצִין זָבָר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּיִצְטָלוֹן לְתַרוּז :

גְּמֻלָם ^{גְּמֻלָם} מִתַּרוּז זְטָלוּ לְמוֹתְקָה :

זוּסִין ^{זוּסִין} מִמוֹתְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִצְטָלוֹן לְחֵשְׁמוֹנָה או ^{קָדוּשְׁתָּהּ} לְפוּזִין או לְעֵי הַעֲבָרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּיִצְטָלוֹן לְחֵשְׁמוֹנָה :

קָדוּשֵׁי ^{קָדוּשֵׁי} מוֹשְׁמוֹנָה זְטָלוּ לְמוֹסְרוֹת :

בְּרוּב ^{בְּרוּב} מִמוֹסְרוֹת זְטָלוּ לְבִצִי יַעֲקֹן :

טוּבָר ^{טוּבָר} מִבִּצִי יַעֲקֹן זְטָלוּ לְחֹזר הַגְּדָגָד :

גְּהֵל ^{גְּהֵל} מוֹזֵר הַגְּדָגָד זְטָלוּ לִיִטְבַּתָּה :

עֲדִתָר ^{עֲדִתָר} מִיִטְבַּתָּה לֹא יִדְעוּן אִי יִצְטָלוֹן לְעַבְרָנָה או ^{יְהוּדֵי} לְהַרֵי הַעֲבָרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּיִצְטָלוֹן לְעַבְרָנָה :

יְהוּדֵי ^{יְהוּדֵי} מִעַבְרָנָה זְטָלוּ לְעֵצִין זָבָר :

גאה ^{לעמך} מעצין גבר גטלו לקדש :

לעמר ^{לעמך} מקדש גטלו להר ההר :

פנה ^{פנה} מהר ההר גטלו לצלמנה :

זכרי ^{זכרי} מצלמנה לא ידעון אי יגטלון לפונן ^{קדושתך} או לעיי העברים ^{קבל} :

ופקיד מדברנא דעמיה דיגטלון לפונן ^{קדושתך} :

קדושתך מפונן גטלו לאבת ^{שועתנו} :

שועתנו מאבת גטלו לעיי העברים ^{קבל} :

קבל ^{קבל} מעיי העברים גטלו לדיבן גר ^{ושמע} :

ושמע ^{ושמע} מדיבן גר גטלו לעלמן דבקותימה ^{צעקתנו} :

צעקתנו מעלמן דבקותימה גטלו להרי העברים ^{יודע} :

יודע ^{יודע} מהרי העברים גטלו :

תעלומות לערבבת ^{תעלומות} מואב על ירהן ירהו :

אנא בכח. גדלת ימינה. תתיר צרוחה :

קבל רצת. לעמך עגבנו. טהרנו נורא :

נא גבור. דורשי יחודה. פבבת שמרם :

ברכם טהרם. רחמי אדקתה. תמיד גמלם :

וחסין קדוש. ברוב טובה. זהל עדתה :

יחיד גאה. לעמך פנה. זכרי קדשתה :

שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות :

בלחש פרוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד :

אנא ירהן

קדוש שטין

גגיד יכיש

בטיר צתה

וחקב טציע

יגל פוק

שקין צית

תפלה מספר כסף הכיפורים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אָבוֹתֵינוּ. שְׂיִהְיֶה חֹשֶׁב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לְפָנֶיךָ שְׂפָתוֹתֵינוּ זֶה
בְּמִ"ב מִסְעוֹת שֵׁהֶם מְכוּוְנִים כְּגֵדָה שֵׁם מִ"ב כְּאֵלוֹ כּוֹנְנֵנוּ בְּכָל הַכּוֹנְנוֹת.
וְתִצְלִינֵנוּ מִדְּבַר וּמִמַּגֵּפָה. וּמִכָּל כָּאֵב וּמִיחֹשֶׁת תִּפְקֹטֵינוּ וְתוֹלְכֵי מֵינוּ
בְּרַמְ"וּחַ אֵיבָרֵינוּ וְשֵׁס"ה גֵּי'רֵינוּ לְעִבּוּדֶיךָ וּלְיִרְאַתְךָ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
בְּכָל מְקוֹם שֵׁהֶם אָמִין כֵּן יְהִי רָצוֹן. וְיִהְיֶה גַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ. יְהִיוּ לְרָצוֹן
אֲמַרְי פִּי. וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

ליקוטי שמות והנהגות לזמן המגפה ב"מ

מספר "אדם ישר" להרה"ק מקאמרנא זי"ע"א

הזהירות ממידות רעות ומעצבות

צריך לזהר בזמן המגפה ז"מ ממדות רעות בתכלית השמירה, מכעס וגאווה וקנאה ושנאה ותחרות ונקימה ונטירה, והגדול שצנלם ממרה שחורה ועצבות, שהוא עצמו סם המות, פסולת של מלכין דמיתו, שמהם כל המדות רעות פסולת הצורין, ופסולת הפסולת הוא מרה שחורה ועצבות סם המות ממש הממית בזמן המגפה, ושורש הטוב של ז"ן מלכיס הוא משה שם במם היא ש"ן, שעדיין עלה מות בחלונו מסוד עץ הדעת.

וצריך להשפיל עצמו אין ממש בשמחה ובלב טוב, בלי שום תקוה לקבלת שכר, וע"י המשכות אין ממש בלב אמת, אמת בלב שמת, בלב אחד בלב אהבות ישראל, ושמחה ששומח עצמו שזכה להיות שמו יהודי ישראל, ואינו מנפה לשום דבר, אזי נמשך דעת עליון דעת דמשה, סוד אלף אלופו של עולם, אשכחן את דכא, ונעשה ואמת, בסוד בישי"ה ע"בד' יהודה שמספרו ואמת ונעשה ממות ואמת, ונהפכו כל ז"ן מדות ממות לחיים עלינו ועל כל ישראל סם חיים, אין ממש, ושמחה בלב טוב, ונעשה מצ"ה ג"פן.

מאה ברכות בכונה ובשמחה

וגם צריך לזהר, לומר מאה ברכות שתיקן דוד המלך לצטל המגפה, ולומר כל ברכה בכונה ובשמחה ובלב טוב. ויכוין להעלות הצוריס מארור לצרוך, ממות לחיים, ונשאר הקליפות מתים, ואין בהם כח להרע.

והדימון, בזמן מגפה, מלת ברוך כנד על המצטא, כי ברוך הוא חיים ממש. ויתפלל ויצרך להשם בשמחה ובלב טוב, ויכוין יודי ה' ואו ה' ודי'אוי, ושם אד'י מאה אדניס, יכוין שם יוי יג'י, וזוה מעלה הנלוין שזקליפה, צסוד ממות לחיים.

תיקוני היסוד

שורש המגפה, צא מחטא קרי לבלה, והשומר צריתו ינלל מזה, על כן [נרין] מאוד לעשות תשובה ותקונים על זה בשמחה, שמירות שבת קודש, ולהרבות צדקה והכנסת בלה וגמילות חסד. כי כל מלכין קדמאין היו מפגס זה שינאו בלתי תיקון כנודע. והפוגס צריתו, מחדש שצרות הכלים, וגורם מיתה ומגפה, על כן להרבות צמנות הנזכרין בשמחה רבה ובלב טוב וצמסירות נפש.

המשכת פרנסה ושובע

ובהכרח כשנצטר צרורי נלוין, אינס נגמרים להתצרר עד שיהיה צגמר הצירור מגפה כמו שהיה צמנרים, אלא שהפכו הקצ"ה צרוצ רחמיו על המנרים לנגף את מנרים, להמית הקליפות והרע, כשנסתלק מהם השפע מתים צרעב. וכן להיפק, כי יהיב רחמנא שובע לחיים יהיב (מענית ח ע"ב). ועיקר להמשיך שצע על הקדושה וצרכה ושפע, ואז מתים הקליפות והרע.

ואחר ימי הפסח והעומר צגמר הצירור, שלא יהיה מגפה חלילה, ואנחנו מקריצין מנחה חדשה ליהו"ה, זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, שעולין זי"ן מלכיס דמיתו, [להפוך] ממות לזי"ן פעמים חיים. והוא ענמו מנחה ששלה יעקב ליוסף שם נורא צ'ד'צ'לב'ש', ממונה לשמור מן המגפה, שהוא [ראשי תיבות] צרי דגש נכחת לט בטניס שקדים. השם צ'ד'צ'לב'ש' כמספר מנחה חדשה ליהו"ה הניקרב בשזועות צגמר הצירור, לשמור אותנו מן המגפה להמשיך זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, והיה צא לחס חמץ מספר רי"ו הנודע, לשרוף החמץ ולהכניעו שלא יגרום מיתה, כי הוא מסטרא דמותא. וצחקרצו על המוצח צאכילות כהניס עם הכצשים, נמתק ועולה עד שורש הצירור הטוב דעת עליון דעתיקא, ונהפך ממות לחיים.

התורה היא חיים לישראל

והשי"י צרוצ רחמיו, אחר הצירור של מנרים וימי העומר, נתן להם התורה של עץ החיים. וינאה נשמתם צקצלת התורה, והתורה החיה אותם, וכשאמרו 'קרב אתה ושמע' וצאו וירדו לסטרא דנוקצא, לא נשמרו מן המגפה צסוף, שנאמר (שמות לב לה) 'ויגף יהו"ה את העם על אשר עשו את העגל'. ולכן יזחר מאוד לדבק נפשו בעת המגפה בסודות התורה בזהר ובתקונים ובגמרא, שהוא עין החיים ממש חיים על כל ישראל.

ואתה תכוין על סוד צדי דבש נבאת לט בננים שקדים, שמספרם נמספר השוה עם שם אנקתם פסתם פספסים דיוציסם שם היוצא מצרכת כהנים, הממשיך שוצע ושפע קודש וזרכה אף צגלות מן השכינה והקדושה אל ישראל עם הקודש, וכי יהיז רחמנא שוצעא לחיים קיהיז.

וב"ז זה שלח יעקב אל יוסף, להצילו מן הצרורים רעים, להמשיך עליו השכינה ע"י שם צדצלב"ש שמספרו שכינה יהו"ה אדצ"י, והוא המושכת ז"ן פעם חיים על בני ישראל, ולכן בכל זמן המגפה צר מינו, אל יליו מעיניך שם צדצלב"ש המושך חיים.

השמירה בקריאת שמע

ואתה כוין לכן אל השמות היוצאין מפסוק זה של ישראל אביהם שם צדצלב"ש, וחלופו קהסבמגת פגמכאר רוטא זעורירון, שהם עולים ממספר השוה בי תשא את ראש בני ישראל. ולכן נאמר ולא יהיה בהם נגף, כי שמות אלו מצריחין מזיקין קליפות והורג אותם, וכן בכל יום נצריחין צורין חדשים.

ובדי שלא יזוק נמגפה, אנו קורין בכל יום שני פעמים שמע ישראל יהו"ה אליהנו יהו"ה אחד, מספר השוה של שמות צדצלב"ש קהסבמגת פגמכאר רוטא זעורירון, המצדיל ומפריש מזיקין וממית אותם כנודע מגמרא וממנן האר"י. ומז"ל תיקנו לומר שני פעמים שמע צוקר ושני פעמים שמע צערב, להצריח המזיקין צוקר וצערב, ולהמית אותם שלא יזוק, וכל זה מתוקף הגלות תיקנו שיהיו נשלמים השמות צוקר וצערב, להמשיך חיים עלינו ועל כל ישראל אמן.

ובעת צעקבות משיחא סוף הצירור, מתגבר המגפה צר מינו, על בן יזהר להיות בשמחה ובלב שמח במדות טובות ואהבת ריעים ואהבת ישראל, 'סעדני ואושעה' (תהלים קיט קיז) בסעודת מצוה של ריעים, לדבר דברי תורה ויראה וברביקות התורה, או [ילך] אל חכם וצדיק, וימשיך חיים על עצמו ועל ישראל בקריאות 'שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד'. וזו יתהפך המגפה להמית הקליפות והרע, וחיים על ישראל אמן.

ויבזין צס 'יוד' ה'ה' ו' ה'ה' כלל השמות שמזכיר, שהוא שורש צירור הטוב והחיים, ויכוין 'פעם יוד, ה' פעם ה', ו' פעם ו', ה' פעם ה', מספרו שבע, להמשיך שצע רצון וחיים.

קמיע מומחית מהרב הצדיק מגרידיץ ז"ל

כי אתה יי מהכי עליון שמת מעוניך כי
 מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דהכרך וליכו
 ייעגב ושמאע כודלב רעכתש אתיבי לכנזא
 הקהול יומם מיתעו אתיעא תימטא ניוכב
 ההבך ווינה אהגיי תוהים ביהעי לציקם
 העיבה הקטוב ומיי השחול והעסו אאצפך
 תלרסת כיהלך להמתו הוגיא בהפול הלהרת
 מאוהם המייל ארעום שאמיי רלדוי אנפהם
 האייב ורנהי בפחים תאמשי בנויץ האיעי נלפהם
 יהלהא עולמו ביולם רקתכא אהעיל לאצעי
 ההרנר ודהנב מנקות רכנבו ואסיר חשהות
 עראמך לרתקא הבהרי ארסאם רמתנע צשרוש
 וחללם יויאל שימתת כרצאא וצרנר האתהו
 מלצאל יתולי מוניב וכיך יהררם כקנעי כהיהל
 רלפל וולנב מהטגר ענתעע יהסלך נהואי
 תחביף הלכקת ההגרב וניבר מנסכע ופלאש
 אבהו רעאלת בטתכת תוהאך היהבו שתאנך
 מגלרב יאעהח מתשוו וההוא יקפחך בטלמי
 לדאיש אתהכי הוולו גיהמע שכענא מפהסב
 מרבעא נעעפו הלמצא שהיקי סעמרא ימעשו
 מוזהב :

כי
 כי
 חש
 ואצלמתי
 אשגבת
 כי
 ידע
 שמי

היות
 מדבר
 יקיש
 מפה
 יצילך
 הוא
 כי
 כמכמו
 כיון
 שמי

למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך
 איאכברגסיסתנצחלקורייערימשיסענר
 קונגידו ושיכיש קביסררעצנתהג

אלהים צבאות שובנא, הַבַּט מַשְׁמִים וְרָאָה וּפְקֹד נֶפֶן זֹאת.

שמירות וסגולות

הא לך הנהגות השמירות אשר יעשה אותם וחי בהם. (לקוחה מ'זבח פסח')

בטרם כל צריכין להזהר שיהיה הבית וכל החדרים - ובפרט בתי כסאות - נקיים מכל ליכלוך וטינוף וריח רע, ומכל אשפה וטיט ורפש. והעיד הרופא מובהק, שבעיר רומא הי' דבר בשנת ת"ז, ואותן הגבירים שכיבדו ביתם ועיטרום בכל מיני יופי, ולבשו עצמם בגדי תפארת, כולן ניצולו.

וטוב לקטר הבית והחדרים ובתי כסאות בעשבים וסממנים הנותנים ריח טוב. כגון שלוו"עה מיענט"קה¹ וכיוצא בהן. וגם יאליו"יץ, לבונה זכה. קרן צבי, קרן תיש, קרן של איל. קליפות של תפוחים חמוצים.

והרב הרופא מומחה כמהר"י צהלון כתב לקטר באלו העצים הטובים ציניברה², לאברי ראזמירין³ (תמצא באפטיקין), וגם טוב לקטר עם קראמ"י⁴ לשבירן. וגם טוב לקטר עם עשב הנקרא 'רוטא'. ואם אין כולם מצויים אצלו, יקח מן הבא בידו ומצוי בעירו, אמנם טוב מאד להדר אחר כולם.

סגולה לתלות בצל לבנה ושומין בכל חלונות הבית, ובכל הפתחים, ובד' כותלים שבכל החדרים, ואם יכול להשיג ג"כ פליגין שוואמין [פטריות], יתלה ג"כ עם הבצל והשומים הנ"ל בכל המקומות.

גם ימלא בכל בוקר מים חיים צלולים בקדירה חדשה, ויעמיד קדירה אחת בכל הדר וחדר, ויכתוב על הקדירה אות ת בנתר ובכתב אשורית, וצריך ליטול בכל בוקר מים אחרים ולעשות כנ"ל. בבוקר בקומו מומטתו יזרוק חומץ חזק על גחלי אש, ויריח בקיטור העולה, וטוב לקנות רוזי"ן וואסי"ר [מי ורדים] באפטיק, ולערב עם חומץ ולרחוץ ידיו, ולהניח ידיו על חוטמו להריח בהם. ויותר טוב בחומץ של יין.

1 המררה ומנטה. 2 אורן. 3 הידוע. 4 שרף הנקרא כונדר.

תהלים פרק צו

סגולת אמירתו בזמן מגיפה חלילה יאמררו שלוש פעמים ביום (שימוש תהלים המיוחס לרב האי גאון).

כבוד השׁי"ת כשיתגלה לעתיד לבא

עֲשִׂירוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} עֲשִׂירוּ וְזָדַשׁ. עֲשִׂירוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} כָּל הָאָרֶץ: עֲשִׂירוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} בָּרְכוּ שְׁמוֹ. בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם
 לְיוֹם יִשְׁעֵתּוֹ: סִפְרוּ בַּצִּוִּים כְּבוֹדוֹ. בְּכֹל הָעַמִּים
 גִּפְלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} וּמִהַכֹּל
 מֵאֵד. זֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְהוָה וַיֵּאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} עַל מֵיִם
 עֲשֶׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה
 יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִזֹּחָה וּבֹאוּ
 לְחִצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה}
 בְּהַדְרַת קִדְשׁוֹ. וְחִלּוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: אָמְרוּ
 בַּצִּוִּים יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} מִכָּן. אֵף תִּכּוֹן תֵּיבֵל
 בְּלֹ תִמּוּט. יָדִיךָ עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ
 הַשְּׂמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ: יַעֲלֶזׁ
 שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ. אֵץ יִרְצֶנּוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: לְפָנֵי
 יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא הוּא וְיִהְיֶה} כִּי בָא כִּי בָא לְשִׁפְטֵי
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹט תֵּיבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאֲמוֹנֹתָו:

תהלים פרק צח

סגולת אמירתו להקל על אנשי עירו ממגפה (שימוש תהלים קדמוני).

גודל השמחה של עתיד

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאֱהָרֶנָּה אֲדוֹן הַכֹּל הוֹדוּ וַיִּהְיֶה שִׁיר וְחָדָשׁ.
 כִּי גִפְלָאוֹת עֲשָׂה. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמֵינוֹ
 וְזָרַע קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יֵאֱהָרֶנָּה אֲדוֹן הַכֹּל הוֹדוּ וַיִּהְיֶה
 יִשְׁוֹעַתּוֹ. לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּפָה צַדִּיקְתּוֹ: אָכַר וַחֲסֵדוֹ
 וַאֲמוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת
 יִשְׁוֹעַת אֱלֹהֵינוֹ: תִּקְוָה וּבִעַל הַיְסוּדָה וּבִעַל הַכּוֹזְמוֹת כּוֹכַב יֵאֱהָרֶנָּה
 כָּל הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֶנָּה אֲדוֹן הַכֹּל הוֹדוּ וַיִּהְיֶה יֵאֱהָרֶנָּה
 זָמְרָה: בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לְפָנָי
 הַמִּקֵּף יְהוָה יֵאֱהָרֶנָּה אֲדוֹן הַכֹּל הוֹדוּ וַיִּהְיֶה: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ.
 תַּיִבֵּל וַיִּשְׁבְּי בָּהּ: גְּהָרוֹת יִמְזָאוּ כָּף. יַחַד הָרִים
 יִרְנְנוּ: לְפָנָי יְהוָה יֵאֱהָרֶנָּה אֲדוֹן הַכֹּל הוֹדוּ וַיִּהְיֶה כִּי בָּא לְשִׁפְטָ
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תַּיִבֵּל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע
 רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִפֶּם מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וְרַפָּאֵל. שִׁתְעַמְדוּ בְּתַפְלָה.
 בְּבִקְשָׁה וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנָי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲצִלְנוּ בְּכָל דְּרָכֵי וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲצִי
 הוֹלֵךְ. הֵן מִלְּסֻטִּים שְׂלֵא יִיקוּצֵי. הֵן מִשְׂדֵּיִן. הֵן מִלִּילְיוֹן.

מה תפילות שונות

הָן מְאִישׁ וְאִשָּׁה מִכָּל דָּבָר רָע. הֵן מֵחַרְבַּב וְדָבָר. הֵן מֵרֵעֵב הֵן מִכָּל פְּרַעְצוֹת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לְעוֹלָם. מִן הַכֹּל יִצְלָנוּ יְהוָה יֵאָדְרֵנוּ ^{אֵלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{אֵלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלַטוּ בָנוּ. לֹא בְגוֹפֵנוּ וְלֹא בְמַאֲדֵנוּ וְלֹא בְאַרְעֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} וְאֱלֹהֵי ^{תְהִי הַחַיִּים וְהַחַיִּים} אֲבוֹתָינוּ. שֶׁתְּהִי הַשְּׁעָרָה הַזֹּאת לְעַת רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁתִּשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ. יְהוָה ^{אֵלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} יִעַקֵּב סֹסְלָה: ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲבֹתָנוּ. מֵשֶׁבַע לָנוּ אֱלֹהֵינוּ ^{תְהִי הַחַיִּים וְהַחַיִּים} יְהוָה סֹסְלָה: ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲבֹתָנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ אָדָם בְּטוֹחַ בָּךְ: ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} יְהוָה סֹסְלָה: ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} הוֹשִׁיעֵנוּ. הַמֶּלֶךְ יַעֲזֵבנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ:

ג"פ הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעִרִים וְיִקְרָא בְּהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתֵינוּ אֲבְרָהָם וְיִצְחָק. וַיְדַבְּרוּ לְרַב בְּקָרֵב הָאָרֶץ:

ז"פ לִישׁוּעַתָּךְ קוּיְתִי יְהוָה ^{אֵלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֵלֵינוּ ^{אֵלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} לְפָרְקֵנוּ סְפָרִית יְהוָה ^{אֵלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֵלֵינוּ:

ז"פ גָּדָה גָּדוּד יְגוּרָנוּ. וְהוּא יְגָד לְקַבּ:

כף אֲצִלֵנוּ בְּדַרְכֵינוּ כִּמוֹ שֶׁעָשְׂתָה יְהוֹשֻׁעַ בְּעִבְרוֹ הַיַּרְדֵּן עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִים וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאַרְצוֹ:

תפילה לשמירה מהחיד"א ("כף אחת" אות כח)

יִקְרָא אֶת הַמַּלְפָּא בֵּיתָא (ממזמור קי"ט) קראתי בכל לב וגוי.
קְרָאתִי בְּכָל לֵב. עֲזָנוּ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} וְחִקֵּנוּ אַצְרָה: קְרָאתִי הוֹשִׁיעֵנוּ וְאַשְׁמְרֵנוּ עַד־תֵּיף: קְרָאתִי בְּנֶשֶׁף וְאַשְׁמְרֵנוּ. לְדָבָר יוֹלָתִי: קְרָמוּ עֵינָי אֲשִׁמְרוֹת. לְשִׁיחַ בְּאֲמַרְתֵּךְ: קוֹלִי שִׁמְעָה כּוֹסְדֵךְ. יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כִּמְשַׁפֵּטֵךְ וְיִצְנוּ: קְרָבוּ רַדְפֵינוּ אָמֵה. מִתּוֹרְתֵךְ רּוּחִי: קְרוֹב אֲתָה יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}. וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אָמַת: קְדָם יַדְעִיתִי מֵעַד־תֵּיף. כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:

תפילות שונות

ואח"כ יאמר

יהי רצון מקדוּתך יהוה אלהינו ^{אלהינו} ^{אלהינו} ^{אלהינו} ונתחנן ממנו יצור ^{הרע} ^{של} ^{רוח} ^{זנוּעִים}. שֶׁתְּשַׁרְחַה שְׁכִינְתְּךָ עָלֵינוּ. וְתַרְחִיק מִמֶּנּוּ יִצֹר ^{הָרָע} ^{שֶׁל} ^{רוּחַ} ^{זָנוּעִים}. רוח מוֹשְׁבֹת רעות וְהַרְהוּרִים רעים. רוח ^{שֶׁל} ^{שׂוֹחֵק}. רוח הַבְּרִים בְּטָלִים. רוח יְגוֹזֹת וְאֲזוּזֹת. רוח שֶׁקָּר. רוח תוֹעֵה. רוח מְשׁוּחֵת. רוח חֲבֵלָה. רוח קָטָב מְרִיר. רוח אֵשׁ ^{שֶׁל} ^{עֲצָמוֹת}. רוח תְּזוּזִית. רוח טְמֵאָה. רוח עוֹלִים. [רוח וְצִיצִית. רוח בָּא מִן הַנְּפִילִים. רוח חֲמָה וְכֶסֶס. רוח קִנְיָה וְתוֹרֵת. רוח מִינֹת. רוח צְסוֹת הָרוּחַ. רוח שְׂמֵדוֹת]. וְכָל רוּחוֹת רעות. כָּל־מִן יִתְבַּעְרוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנּוּ. אֵתְּהָ סֵתֵר לִי מִצָּר תַּעֲרֹנִי רַבִּי פִּקֻּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה. אֲחִישָׁה מִפִּקֻּט לִי מִרוּחַ סֵעָה מִסָּעֵר. יהוה אלהינו ^{אֲבֹתוֹת} ^{עֲמָנוּ}. מִשְׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{יִעֲקֹב} ^{סָלָה}: יהוה אלהינו ^{עֲבָאוֹת}. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטוֹחַ בָּהּ: יהוה אלהינו ^{הוֹשִׁיעָה}. הַמְּלִךְ יַעֲזֹנֵנו בְּיוֹם קָרָאֵנוּ:

תפילה קצרה על כל צרה שלא תבוא

יקח לא פחות מן ח"י פרוטות ויאמר אלהא דמאיר ענני ג"פ

רבונו של עולם הריני נותן בלי גְּדֵר סף (פרוטות) לְצַדִּיקָה, או שִׁמּוֹן לְמֵאוּר לְשֵׁם נְשִׁמְתָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ אֲבוֹת הָעוֹלָם, אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְלְשֵׁם נְשִׁמְתַת הַתַּנְצָא רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַצֵּס, וְלְשֵׁם נְשִׁמְתַת כָּל הַצַּדִּיקִים. יהי רצון ^{מִקְדוּשְׁתְּךָ} ^{יהוה} ^{אלהינו} ^{אלהינו} ^{אלהינו} וְאֵת תְּפִלָּתְךָ וְאֵת תְּחִנָּתְךָ וְהַצִּלְתְּ אֹתָם מִכָּל צָרָה וְצָרָה וְעִשִׂיתָ לְמַהֵם נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּלוּיִם וְנִסְתָּרִים וְהוֹצֵאת אֹתָם מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, כִּן בְּזִכְרוֹתָם (ואם עומד על מצבת צדיק, יאמר ובזכות מקום המקדש הזה). יהי נָא שִׁעֵת רַחֲמִים וְעֵת רִצּוֹן מִקְדוּשְׁתְּךָ, וְתַעֲשֶׂה לְעַמִּדִי (פב"פ) וְעַם כָּל עַמּוֹה בְּיַת יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, נְסִים גְּלוּיִם וְנִסְתָּרִים. וְתַצִּיֵּנוּ מִכָּל צָרָה וְצָרָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (ומה שצריך יפרט בפיו, כגון בעבור חולה, יאמר ובפרט שֶׁתְּשַׁלְּחוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֻזְקָה (פב"פ). או שצריך לאיזה שר, יאמר והשם יתברך יתגני לזון וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי כָל רוּאֵי, ובפרט אֶצֶל הַשָּׁר (פלוגי). או שיצילהו מאיזה עליה ויפר עַצַת הַמַּלְשִׁינִים, יפרט ויאמר כְּשֵׁם שֶׁהַפְּרֵת עֲצַת הַמֶּן הַרְשִׁיעַ, כִּן תִּפְרַר וְתִקְלַקֵּל מוֹשְׁבֵי מְלִשִׁין (פלוגי) וכו', וכן כל כיוצא בזה) יהי רצון אֲמֵרֵי פִי. וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יהוה אלהינו ^{צִוֵּרֵי} ^{וְזוֹאֲלֵי}:

תפלה לאמרה בחודש ניסן

תפלה לאמרה בחודש ניסן כל יום ויום, (הנשיא) וביום שיש קרבן נשיא, יאמר אותה אחר הקרבן (לשון חכמים ח"ג סי' לח)

גְּדוּדָה לָךְ יְהוָה יֵאָדָרְנִי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי תְּשׁוּבָת הַמַּלְאָכִים וְאֱלֹהֵי תְּשׁוּבָת הַמַּלְאָכִים אֲבוֹתֵינוּ עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

וּכְשֶׁם שֶׁבַחְדָּשׁ הַזֶּה פְּרִיֵת וְגָאֵלֶת אֶת אֲבוֹתֵינוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד הַזֹּקֵה וּבַזְרַע גְּטוּיָה וּבְמוֹרָא גְּדוֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּרְאִיתָ אֶת עֲנָנִים וְאֶת עַמְּלָם וְאֶת לַחֲצֵם וְדוּחָם וְאֶת צִלְקָתָם שֶׁמַּעַת מִפְּנֵי זֹגְשֵׁיו, כִּי יָדַעְתָּ אֶת מַכְאוֹבָם, וְתִשְׁמַע אֶת גְּאֻקָּתָם בְּרַב רִנְיָמִךְ, וְהוֹצֵאתָם מֵעַבְדוֹת לְחֵירוֹת, וּבִשְׁעֵפֶד לְגֹאֲלָהּ, וּבִמְיָדוֹן לְשִׁמּוּחָהּ, וּבִמְאֻבָּל לְיוֹם טוֹב, וּבִמְאֻפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל, כֵּן יְהוָה יֵאָדָרְנִי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי תְּשׁוּבָת הַמַּלְאָכִים וְאֱלֹהֵי תְּשׁוּבָת הַמַּלְאָכִים אֲבוֹתֵינוּ הַגְּדוֹל וְחֹסְדֶךָ עִמָּנוּ, הֲרֹאֵנוּ יְהוָה יֵאָדָרְנִי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁלַח תַּתְּךָ לָנוּ, וְתִצְלִיֵנוּ מִכָּל מַכְשׁוֹל וְתִקְלָהּ, וְתִצְלִיֵנוּ מִכָּל יָגוֹן וְאֲנָחוֹה, וְתִצְלִיֵנוּ מִכָּל עֲצָבוֹן וְדֹאגָה, וְתִצְלִיֵנוּ מִכָּל בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, וְתִצְלִיֵנוּ מֵעֲנִיּוֹת תּוֹרָה וּמֵעֲנִיּוֹת מִצְוֹת, וְתִצְלִיֵנוּ מֵעֲנִיּוֹת מְמוֹן וּמִדְּלוֹת וּמִחוֹסְרוֹן כִּסֵּי, וְתִצְלִיֵנוּ מִשִּׁנְאָה וּקְנָאָה וּמִחִלְקָת, וְתִצְלִיֵנוּ מֵעִין הָרַע דְּשׁוֹנְאִים וְאוֹהֲבִים, וְתִצְלִיֵנוּ מִכָּל מִין עֵין רָעָה שֶׁיֵּשׁ בְּעוֹלָם, וְאֵל יִשְׁלַטוּ בָנוּ וְאֵל יַעֲשֵׂנוּ בָנוּ שׁוֹם רְשִׁים, וּבְצֵל כְּפֻיָךְ תִּסְתִּירֵנוּ וּשְׁמוֹר צְאֵתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

וּכְשֶׁם שֶׁבַחְדָּשׁ הַזֶּה עָשִׂיתָ בְּאֱלֹהֵי מִצְרַיִם שֶׁפְּטִים, וְתַתְּךָ אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפִרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ. וּמִרְפַּבַּת פִּרְעֹה וְחִילוֹ יָרִיתָ בָּיָם וּבִמְבוֹר שְׁלֵשִׁי טַבְּעוֹ בָּיָם-סוּף, יָרַדוּ בְּמִצְוֹת כְּמוֹ-אֶבֶן, וְנָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ, וְנֹחִיתָ בְּחוֹסְדֶךָ עִם-אֵוֹ גְּאֻלָּת, כֵּן יְהוָה יֵאָדָרְנִי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי תְּשׁוּבָת הַמַּלְאָכִים וְאֱלֹהֵי תְּשׁוּבָת הַמַּלְאָכִים אֲבוֹתֵינוּ תִּכְרִית אֶת כָּל אוֹיְבֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ וְכָל מִבְּקָשֵׁי רְעֵתָנוּ, וְכָל הַקְּבִיִּים עֲלֵינוּ לְרָעָה. מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מוֹשְׁבוֹתָם: תִּפְּלֵה עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדְלֵךְ וְרִוְעָה יְהִימוּ כְּאֶבֶן: יְהִי כְּמִין לִפְנֵי רִוְחַ וּמְקַלָּךְ יְהוָה יֵאָדָרְנִי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְעֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ

תפלה לאמרה בחודש ניסן

אות לישועה, עשה עמנו אות לרחמים, ויראו שזאינו ויבשו. יחזו אויבינו ויפלטו, כי אתה יהוה ייחודי, עזרתנו וצומתנו:

וכשים שבוודע הזה הוצאת את אבותינו מבית עבדים, בן יהוה ייחודי, אלהינו ואלהי ייחודי, אבותינו תוציאונו

משעבוד ועבודה של החובות שאנחנו חייבים בהם לבני אדם, כי עבד לווה לאיש מלוה. ותתן לנו ברחמים וחסדך, כח ויכולת לשלם כל חוב של ממוץ שאנחנו חייבים לבני אדם, הן לבני ברית הן לאינם בני ברית, ולא ישאר עלינו שום חוב של ממוץ לשום אדם מכל צד ואופן שבעולם, ונהיה בני חורין משעבוד גכסים ומשעבוד הגוף מכל צד ואופן ואל תצריכנו לידי מתנות בשטר ודם ולא לידי הלואתם משעה ועד עולם.

וכשים שבוודע הזה נתת לאבותינו רכוש גדול ויצאו ממצרים בכסף וזהב ונתעשרו בעשר גדול, בן יהוה ייחודי, אלהינו

אלהינו ואלהי ייחודי, אבותינו עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול, ותמלא ידנו מברכותיה, ותעשרנו בעשר מתנות ירך, ותתן לנו עשר גדול והון רב מידך ולכל בני ביתנו, שערי אורה. שערי אמין. שערי אוצר טוב. שערי אהבה. שערי ארץ ימים. שערי ברכה. שערי בטח. שערי ברית שלום. שערי בשורות טובות. שערי גאולה. שערי גדלה. שערי גמילות חסדים טובים. שערי דעת. שערי דרור. שערי דגן תירוש ויצהר. שערי הצלחה. שערי הרוחה. שערי הצלה. שערי הקשבה. שערי היכרות עליונים. שערי ותיקות. שערי ותננות. שערי ועד טוב. שערי זוהר הרקיע. שערי זכיות. שערי זמרה. שערי זינים טובים. שערי חזק. שערי חזינה. שערי חמלה. שערי חכמה. שערי חן וחסד. שערי חדרים מלאים כל הון יקר ונעים. שערי חלונות עליונים. שערי טובה. שערי טהרה. שערי טללי רצון וברכה ונדבה. שערי ישועה. שערי יפי. שערי ירושלים העליונה. שערי קתר. שערי קבוד. שערי כח. שערי כלכלה. שערי לחם רב. שערי לקוח טוב. שערי לב טוב. שערי מזון טוב. שערי מקור זינים. שערי מעין גנים. שערי מזלות נצר ונקה. שערי נעים. שערי נשיאות. שערי

